

มม

นิตยสารธรรมะ : มุม : Vol. 2 No. 1 : ISSN 1906-2613
 มกราคม 2554 : 72 ปี พระพรหมคุณาภรณ์ :
 สหรัถ สังคปรีชา โปรเจคใหม่ของก้องหนูโว : ภิภษุณี
 ธัมมนันทา VS. นัยนา สุภาพัง ศีลธรรมกับการทำแท้ง
 เข้ากันไม่ได้จริงหรือ? : Made in Chiang Mai : แจกฟรี!! ๑

จะบินสูง เพียงใด ไม่ค้างฟ้า
ต้องตกมา สู่ดิน ถิ่นสถาน
เกิดจากดิน คืบสู่ดิน ทุกประการ
มีใครค้าน ของสิ่งไหน ไม่คืบดิน

วิมล เชื้อสันติกุลชัย

72 ปี พระพรหมคุณาภรณ์

ไม่นานมานี้ได้มีโอกาสไปกรุงเทพฯ แล้วก็ไปขึ้นแอร์พอร์ตลิงค์ เจอเด็กคนหนึ่งทำทางเรียบร้อย สะพายเป้ยีนส์สีเทา มือซ้ายถือซีทิงทองหนึ่ง คู๋ แล้วน่าจะเป็นแบบทดสอบเลขหรือฟิสิกส์ มือขวาถือ ipad ที่หูกสวมหูฟังอยู่ เหมือนกำลังฟังอะไรบางอย่างจากมือถือที่เสียบเข้ากับโทรศัพท์ iphone4 อยู่ โดยเห็นใบไม้ให้พอเห็นจากกางเกงยีนส์สีดำ ยืนอยู่ตรงทางออกประตูโดยไม่ได้คิดจะย้ายไปไหนแม้คนผ่านเข้าออกหลายสิบก็ตาม

ขณะที่เฝ้าดูอยู่นั้น มีคำถามเกิดขึ้นในใจว่า 1. ทำไมเขาไปเอากระดาษซีทใส่ในเป้ จะได้ไม่ต้องบีบให้มันยับไปเรื่อยๆ 2. ทำไมไม่เอา ipad ใส่เป้จะถือได้เฉยๆ ทำไม 3. ทำไมไม่เอาทั้งซีทและทั้ง ipad ใส่กระเป๋าจะได้มีมือว่างสองข้างเลย ยังไม่ทันจะได้ถามเด็กคนนั้นก็ได้อะไรอยู่ในการเป้านั้นกันแน่ เพราะเท่าที่เฝ้าดูแล้วคาดว่าจะเป็ นลูกหมาหรือลูกแมวแต่มันก็เียนกันไป แทนที่จะหาคำตอบของคำถามนั้น กลับมีคำถามใหม่เกิดขึ้นมาแทนคือ แล้วเด็กคนนี้เอาสัตว์เลี้ยงมาด้วยทำไม นี่เขากำลังจะไปไหน จะไปทำอะไรกันแน่ ถึงต้องพกอะไรต่อมิอะไรเต็มไปหมดแบบนี้ คำถามหลายสิบคำถามเริ่มวิ่งผ่านหัวไปอย่างไม่มีคำตอบ จนมาถึงบทสรุปที่ว่า “คิดต่อไปจะได้อะไร” น่าแปลกที่พอคิดแบบนี้ ความสนใจในเด็กคนนี้ก็หายไปเลยทีเดียวเชียว ทำให้นึกถึงบทเรียนเรื่องความปล่อยวาง ขึ้นมา ความรู้สึกในระหว่างการคิดให้จบ เลิกคิดไปเลย บางทีมันอาจจะไม่ใช่ทั้งสองอย่างก็ได้ แต่มันน่าจะเป็นการ “รู้” ว่าคิดนั้นแหละคือการปล่อยวาง

ເຂົ້າ

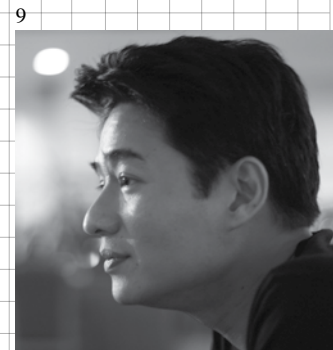
พระณอมสิงห์ สโกสโล

บรรณานุกรม

เจ้าของ	มูลนิธิหัตถกรรม	บรรณาธิการศิลปะ	Rabbithood Studio (www.rabbithood.net)
ประธานมูลนิธิ	พระถนอมสิงห์ สุโกศล	ฝ่ายศิลป์	พัชราภา อินทร์ช่าง
รองประธานมูลนิธิ	พระมหาโกวรวรณ ชินทศุตโตโย	ช่างภาพ	ศิริโชค เลิศยะโฮ ภาณุวัฒน์ จิตตวิมุตติการ
ที่ปรึกษามูลนิธิ	ประวิทย์ เยี่ยมแสนสุข	พิสูจน์อักษร	พระมหาวิเชียร วชิรเมธี
กรรมการ	พระมหาสุวิทย์ ปวิฆณณู	ร่วมบุญจัดส่ง	บริษัท เคล็ดไทย จำกัด
กรรมการ	พระมหาประสิทธิ์ ญาณปปฏิโป		117-119 ถ.เพ็ญนคร แขวงวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200
กรรมการ	วิชัย ขาติแดง		http://www.kledthaishopping.com
กรรมการ	ศิริพรรณ เรียบร้อยเจริญ	ร่วมบุญจัดส่ง	บริษัท ดอคคิวเม้นท์ พาเซอ เอ็กซ์เพรส จำกัด (DPEX)
กรรมการ	ศิริพร ตรงคัพพิลย์กุล	ต่างประเทศ	60 ซอยอารีย์ 5 เหนือ ถ.พลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
บรรณาธิการผู้พิมพ์โฆษณา	พระถนอมสิงห์ สุโกศล		http://www.dpe.com
บรรณาธิการที่ปรึกษา	อลิษา ตริโจนานนท์	Special thanks	พระพรหมคุณาภรณ์ ป.อ.ปยุตโต/ พระปิยะลักษณะ ปญญาโร/ พระมาโนช รมุมครุ/ สุลักษณ์ ศิวรักษ์/ สุรสีห์ โกศลนาวิน/
บรรณาธิการ	พระถนอมสิงห์ สุโกศล		ถนอมวรณ โกศลนาวิน/ อุดม แต้พานิช/ ชาลี ประจักษ์กุล
กองบรรณาธิการ	วรวรณ กิตติศักดิ์		รบช.
ที่อยู่มูลนิธิ	ตู้ป.ณ. 54 ปณ.แม่ริม เชียงใหม่ 50180	ออกแบบปก	หำหั้นส่วนจำกัด กู้ด-พริ้นท์ พริ้นดิง
	โทร : 053044220	พิมพ์ที่	4/6 ซอย 5 ถ.ช้างเผือก ต.ศรีภูมิ อ.เมือง เชียงใหม่ 50200
	www.dhammadrops.org		โทร : 053-212556 แฟกซ์ : 053-217264

สารบัญ

art code : ศิลปินไร้มลพิษ ผู้ใช้ชีวิตอยู่นอกกรอบ 6
คน-ทำ-มะ-ดา : เสียงหัวเราะที่เราสร้างได้ ของผู้ชาย
หมายเลข 10 8 มุมส่วนตัว : สหรัถ สังคปรีชา โปรเจคใหม่
ของก้อง หนูโว 9 มุมพิเศษ : 72 ปี พระพรหมคุณาภรณ์ 16
vs. : ภิกษุณีธัมมวันทา vs. นัยนา สุภาพิ่ง ศิลธรรมกับ
การทำแท้ง เข้ากันไม่ได้จริงหรือ? 24

16

24

M Mental
O Optimum
O Orientation
M Magazine

เปิดวิทยาลัยพุทธแห่งแรกใน สหราชอาณาจักร

วิทยาลัยพุทธศาสนาแห่งแรกของสหราชอาณาจักร จัดพิธีเปิดอย่างเป็นทางการที่มหาวิทยาลัยกลาสโกว์ ในสกอตแลนด์ โดยจะเริ่มจากการเปิดคอร์สประกาศนียบัตรใช้เวลาเรียน 1 ปี ในเดือนก.ย. 2554 หนึ่งในผู้ร่วมผลักดันให้ก่อตั้ง คือ พระอาจารย์เด ศรี เรวัต เถโร ซึ่งสอนอยู่มหาวิทยาลัยกลาสโกว์ โดยใช้แบบแผนตาม “Buddhist and Pali University of Sri Lanka” คอร์สนี้จะทำให้นักศึกษาเข้าถึงพุทธศาสนาในเชิงวิชาการ และเปิดให้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างศาสนาต่างๆ ในสกอตแลนด์ด้วย www.eveningtimes.co.uk

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม พร้อมด้วย รศ. เอ็จ สโรบล รองคณบดีฝ่ายวิจัย และบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (มก.) แถลงข่าวนำเมล็ดพันธุ์ “ต้นศรีมหาโพธิ์” จากอินเดีย มาเพาะในไทยเป็นครั้งแรกของโลก เตรียมทูลเกล้าฯ ถวาย “ในหลวง” เจริญพระเกียรติ 84 พรรษา 5 ธ.ค. 2554 พระราชทานแจกจ่ายวัดทั่วประเทศเพื่อความเป็นสิริมงคล และจะส่งเมล็ดพันธุ์ดังกล่าวให้กับผู้เชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยนำไปเพาะเพื่อให้แล้วเสร็จก่อนเดือนธันวาคมอย่างแน่นอน www.thairath.co.th/content/edu/143771

เตรียมเพาะต้นศรีมหาโพธิ์
ครั้งแรกในไทย

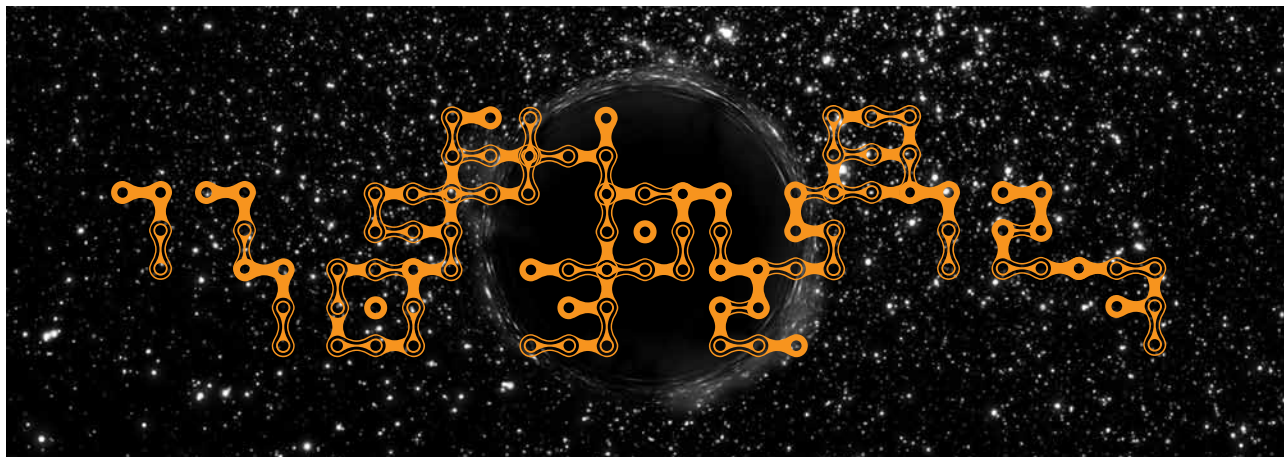
โครงการธรรมะในอุทยาน สืบสานพระปณิธานของสมเด็จพระเจ้า

อุทยานเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ช.สมเด็จเจ้า-พระยา 3 คลองสาน กรุงเทพฯ จัดโครงการ “ธรรมะในอุทยานฯ” เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 84 พรรษา กำหนดจัดกิจกรรม 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 “น้อมนำธรรมะ ตามรอยบาทราชชนนี” วันเสาร์ที่ 12 ก.พ. 2554 ตั้งแต่เวลา 08.00 -12.30น. และครั้งที่ 2 “ช่วยเหลือแบ่งปัน ความรักให้โลกน่าอยู่” วันเสาร์ที่ 19 ก.พ. 2554 ตั้งแต่เวลา 06.00 -12.00น. สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.theprincessmothermemorialpark.org

พระเทพสุวรรณโมลี เจ้าคณะจังหวัดสุพรรณบุรี เปิดเผยว่า ขณะนี้ได้เตรียมจัดสร้างพุทธมณฑลประจำจังหวัดสุพรรณบุรีและ อุทยานทางพระพุทธศาสนา บริเวณภูเขาใกล้กับวัดเขาเทียมมอ.อุทุมพร จ.สุพรรณบุรี โดยจะให้เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปแกะสลักบนหน้าผาที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีหน้าตักกว้าง 18 เมตร สูง 25 เมตร คาดว่าน่าจะใช้งบประมาณในการดำเนินการจัดสร้างประมาณ 25 ล้านบาท สำหรับหน้าผาที่เลือกจะใช้เลเซอร์แกะสลักเรื่องราวสำคัญทางพระพุทธศาสนา เพื่อให้ประชาชนได้ศึกษาหาความรู้เรียกได้ว่าใครที่ย่างก้าวเข้ามา ณ บริเวณแห่งนี้แล้วจะต้องรู้ซึ่งถึงรสพระธรรมมากกว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยว www.khaosod.co.th/view_news.php

สุพรรณบุรีเตรียมสร้างพุทธมณฑล

ปีใหม่ : เวลาและความไม่เที่ยง

ปี “ใหม่” อีกแล้ว!! ปี คือคำบอก “เวลา” ส่วน ใหม่ สามารถสะท้อน “ความไม่เที่ยง”... ความสัมพันธ์ของ “เวลา” และ “ความไม่เที่ยง” ดูจะเป็นปริศนาซึ่งถกเถียงได้ทั้งในและนอกกรอบพุทธปรัชญา นักวิชาการบางส่วนตีความแนวคิดของพระพุทธศาสนานิกายสรวาสติวาท แล้วเสนอว่าเวลาทั้งสาม - อดีต ปัจจุบัน อนาคต- นั้นดำรงอยู่และเป็นเสมือน ภาชนะรองรับความไม่เที่ยงแท้แปรเปลี่ยน แต่บ้างก็เห็นต่างไป...

ในธรรมจักรกัปปวัตนสูตร พระพุทธเจ้าได้ให้ฐานคิดเรื่องเวลาภายใต้หลักแห่งความไม่เที่ยง ของสิ่งทั้งปวง โดยนำเสนออริยสัจข้อแรกคือความจริงแห่งทุกข์ และชี้ว่าลักษณะสามประการของสิ่งทั้งปวงนั้นเป็นทุกข์ ไม่เที่ยง และ ไม่มีตัวตน สิ่งทั้งปวงล้วนเกิดขึ้นด้วยเหตุปัจจัย เช่น ถ้ามี X เป็นเหตุก็จะมี Y เป็นผลตามมา และเนื่องจากเหตุนั้นไม่เที่ยง ผลจึงไม่เที่ยงดุษกัน กระนั้น พระพุทธเจ้ากล่าวเรื่องความไม่เที่ยงไว้เท่าที่จะทำใหัสรรพชีวิตพ้นทุกข์ โดยเน้นประสบการณ์ตรงทางจิตต่อสภาวะทุกข์ แต่ไม่ได้เน้นการถกเถียงปรัชญาเรื่องความไม่เที่ยงและเวลา

ทว่า สำนักอภิธรรมที่พัฒนาขึ้นในช่วงหลายร้อยปีแรกหลังพระพุทธเจ้าปรินิพพานได้พากันสร้างระบบภววิทยา

(Ontological System) เกี่ยวกับเวลา ในบริบทที่ต้องต่อกรเชิงตรรกะกับคู่ต่อสู้จากศาสนาอื่นหรือกระแสความคิดขบถย่อยอันหลากหลาย ภายในพุทธศาสนาเอง ที่น่าสนใจคือแนวคิดบางอย่างของสำนักสรวาสติวาททำให้เกิดการตีความว่า ‘ทุกอย่างดำรงอยู่’ และทำให้ตีความต่อไปได้ว่าอดีต ปัจจุบัน อนาคต นั้นดำรงอยู่อย่างเป็นอิสระ ส่วนธรรมทั้งปวงก็ “ลอยคว้างอยู่ใน” เวลาทั้งสามนี้

อย่างไรก็ดี ท่านนาคกรชนเห็นว่าเวลาทั้งสามขึ้นต่อกันและกันในเชิง “การนิยาม” เท่านั้น เช่น เราไม่สามารถนิยามปัจจุบันอย่างเป็นอิสระจากอดีตและอนาคต แต่ความย้อนแย้งคืออดีต ปัจจุบัน และอนาคตจะดำรงอยู่ใน “เวลาเดียวกัน” ได้อย่างไร? หากเวลาทั้งสามมีอาจดำรงอยู่อย่างเป็นอิสระจากกันแลพร้อมกันนั้นก็มิอาจอยู่ร่วมกันได้ จึงอาจกล่าวได้ว่าการดำรงอยู่ของเวลาทั้งสามเป็นเพียงแนวคิด?! ตรรกะแห่งเวลาช่างยียวนชวนมึนตึบ และดูจะไม่ช่วยดับทุกข์เอาเลย นี่กระมังที่เป็นเหตุให้พระพุทธเจ้าไม่สร้างระบบภววิทยาอันซับซ้อนเกี่ยวกับ “เวลา” และ “ความไม่เที่ยง” ให้เราได้มานั่งเถียงกัน รับขวัญปีใหม่ ๐

เที่ยวทั่วไทยให้ถึงธรรม : เปิดพื้นที่ธรรมในหัวใจสำหรับผู้ปฏิบัติฯ มือใหม่

คู่มือแนะนำ 50 สถานปฏิบัติธรรมทั่วประเทศไทย

สำนักพิมพ์: วรกลม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ร่วมกับ หอจดหมายเหตุพุทธทาส อินทปัญโญ จัดทำ คู่มือที่ประมวลสถานที่ฝึกสอนการปฏิบัติธรรม 50 แห่งทั่วไทย สำหรับนักปฏิบัติธรรม มือใหม่ เนื่องในโอกาสครบรอบ 50 ปี ของ ททท. และการเริ่มเปิดดำเนินการสวนโมกข์ กรุงเทพฯ หรือหอจดหมายเหตุพุทธทาส ในโครงการออมบุญ อุณเฑาะว์ เที่ยวไทยให้ถึงธรรม แม้ว่าปัจจุบันจะมีสถานปฏิบัติธรรมทั่วประเทศไทยเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และไม่สามารถรวบรวมได้ครบถ้วน แต่อย่างน้อยหนังสือเล่มนี้ก็เป็นเหมือนประตูเปิดพื้นที่ธรรมในหัวใจให้กับคุณได้ไม่มากนักน้อย

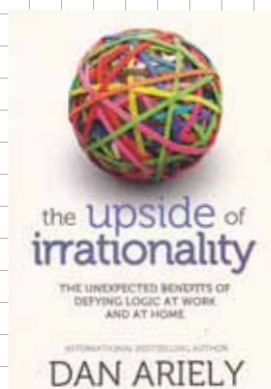
พลังแห่งสันติวิธี : การยุติปัญหาความขัดแย้งในระบอบศตวรรษ

A FORCE MORE POWERFUL : A CENTURY OF NONVIOLENT CONFLICT

เขียน: ปีเตอร์ แอ็คเคอร์แมน และ แจ็ค ดูวาลล์

สำนักพิมพ์: สอนเงินมีมา

ไม่มีที่ไหนในโลกนี้ไร้ซึ่งความขัดแย้ง หนังสือเล่มนี้รวบรวมเหตุการณ์การเรียกร้องสันติจากทั่วทุกมุมโลกในลักษณะต่างๆ ซึ่งมีทั้งประสบความสำเร็จและล้มเหลว เป็นกรณีศึกษาที่ทำให้เราสามารถเข้าใจในความเป็นไปของโลกในศตวรรษที่ผ่านมาได้เป็นอย่างดี รู้ถึงเหตุผลตลอดจนแนวคิดของคนต่างมุมมอง โดยเฉพาะระหว่างภาครัฐกับประชาชนซึ่งหาจุดลงตัวได้ยากยิ่งนัก หนังสือเล่มนี้จึงเป็นเหมือนคัมภีร์แนวทางที่จะยุติปัญหาความขัดแย้ง และส่งผลให้เกิดประโยชน์ในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมืองด้วยสันติวิธีได้ในอนาคต

The Upside of Irrationality : The Unexpected Benefits of Defying Logic at Work and at Home

เขียน: Dan Ariely

สำนักพิมพ์: Harper Collins

หนังสือเล่มนี้ Dan Ariely นักเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม จากมหาวิทยาลัย Duke คงไม่ทำให้คุณผิดหวัง หากคุณสามารถเคยอ่าน Predictably Irrational ที่เน้นให้เห็นแง่ลบของความรู้ เหตุผลของมนุษย์มาแล้ว ดังนั้น The Upside of Rationality จึงเปรียบเสมือนภาคต่อจากเล่มที่แล้ว แต่สิ่งที่ต่างจากเล่มเดิมก็คือ Dan กลับมุมมองจากเดิม ให้เห็นประโยชน์จากความไร้เหตุผลของมนุษย์กันบ้าง ถึงกับทำให้เราได้อ่านไปด้วยอวยยิ้มไปด้วย เพราะมันช่างตรงกับชีวิตจริงเสียจริงๆ

ศิลปินไร้มลพิษ ผู้ใช้ชีวิตอยู่นอกกรอบ

หากคำว่า “กรอบ” จะมีไว้ใช้สำหรับกันเพื่อไม่ให้สิ่งที่อยู่ข้างทะเลาะออกมา สรพงษ์ สีมพู ศิลปินหนุ่มวัย 35 ปี ศิษย์เก่าจิตรศิลป์จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่คนนี้ ก็คงไม่ยอมที่จะถูกจำกัดขีดความสามารถของเขาเอาไว้ในนั้นเป็นแน่ เพราะภาพวาดของสรพงษ์ไม่มีกฎตายตัว เขาสามารถวาดทุกอย่างที่ใจอยากจะวาด ไม่เว้นแม้แต่ต้นไม้ใบหญ้าข้างทาง

ศิลปินส่วนใหญ่อาจถนัดงานด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว แต่เพราะความมุ่งมั่นที่จะให้ทั้ง 365 วันคือวันทำงาน บวกกับพลังในการสร้างสรรค์ผลงานของเขาที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด ส่งผลทำให้การวาดภาพของเขานั้นมีหลากหลายแนว ไม่ว่าจะเป็น Nude ที่เผยให้เห็นสรีระและธรรมชาติของเพศหญิงในมุมมองต่างๆ หรือแม้กระทั่ง Landscape ภาพทิวทัศน์และดอกไม้ซึ่งแสดงให้เห็นความงามและความสดใส รวมถึงภาพวาดที่ได้

รับรางวัลใหญ่ระดับชาติ ในแนว Surreal ที่ถ่ายทอดมาจากจิตวิญญาณและแฝงไว้ซึ่งแนวคิดเชิงปรัชญาที่กระทบกระเทียบการเมืองประเทศไทยในปัจจุบัน ศิลปินหลายคนล้มหายตายจากไปจากวงการเพราะไม่ประสบความสำเร็จ แต่นั่นไม่ใช่สำหรับสรพงษ์ ผลงานทุกชิ้นเป็นสิ่งยืนยันได้เป็นอย่างดีว่า “กรอบ” ไม่สามารถปิดกั้นความคิดของศิลปินหนุ่มคนนี้

เราอาจคุ้นชินกับการเห็นภาพศิลปินกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่เขากลับร่วมสังสรรค์กับเพื่อนในวงเหล้าพร้อมด้วยนมสดในแก้ว ดังนั้นหากจะให้คำนิยามว่าเขาคือศิลปินไร้มลพิษก็คงไม่ผิด สรพงษ์กล่าวว่าการทำงานที่เรารู้สึกสบายใจไปมันทำให้เราประมาท ความลำบากต่างหากที่สร้างปราชญ์มาเยอะแล้ว

และความลำบากนี้แหละที่หล่อหลอมให้เขากลายเป็น “ศิลปิน” อย่างแท้จริง ๐

กิลีสคูป °

คูปรีปดี ที่แท้ แผลกิลีส
 นัสมเพช เตือนเท่าไร ก็ไม่เห็น
 ภาวนาทุก กิลีส อยู่แต่เห็น
 ละออดเมื่อน ปรารถนาก็ ไม่มา
 คั้น ชนมะ นานาออก อ้อมกิลีส
 นัสมเพช ว่างๆ เห็นว่างๆ
 ทำานี้ ทำานี้ สรรพมา
 ได้เมื่อนั้น กิลีสไม่ สมนิลโคป ๕

WANGDEX

www.WANGDEX.co.th

เสียงหัวเราะที่เราสร้างได้ จากผู้ขายหมายเลข 10

เสียงจ๊อกแจ้กจอบแจ้วของผู้คนบนรถนำเที่ยวหมายเลข 10 ของสวนสัตว์เชียงใหม่ดังขึ้นไม่ขาดสายระหว่างที่กำลังรอให้รถที่จอดนิ่งอยู่นั้นออกเดินทาง แต่ทันทีที่รถออกตัวไปสักพัก เสียงหัวเราะก็ดังขึ้นมาแทนที่เสียงจ๊อกแจ้กจอบแจ้วเหล่านั้น

ธนภัทร จายานะ หรือ “แดง” ชายหนุ่มจาก จ.น่าน หน้าตาคมเข้ม วัย 31 ปี ภายใต้นวดเคราครีมนบนใบหน้า ผู้สลายความกังวลคลุ้มกังวลใจของผู้โดยสารรถบริการของสวนสัตว์ หากมองจากรูปร่างภายนอกอาจจะดูไม่ค่อยน่าเชื่อนัก ถ้าจะบอกว่าเขาเป็นผู้ขายอารมณ์ขัน แต่ด้วยลีลาการพากย์ทั้งสาระความรู้สลับกับการปล่อยมุขตลกตลอดระยะทางประมาณ 6 กิโลเมตร ที่รถนำเที่ยวหมายเลข 10 พววนรอบสวนสัตว์ ก็สร้างความคึกครื้น เสียงหัวเราะ รอยยิ้ม และความอึดอเมใจให้กับนักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัยได้อย่างมากมาย เขาบอกกับเราว่า ตอนเข้ามาทำงานใหม่ๆ มือซ้ายถือสคริปต์ มือขวาถือพวงมาลัย

มุกบางอันก็ไม่ซ้ำ รู้สึกอายนึกจนอยากกลับบ้าน แต่พอหนึ่งเดือนต่อมาก็เริ่มชิน เริ่มพลิกแพลงสคริปต์ ค้นคว้าหามุกใหม่ๆ มาสร้างความสนุกสนานให้กับนักท่องเที่ยวอยู่เสมอ เมื่อถามว่าเคยเหนื่อยเคยท้อไหม เขาตอบทันทีว่าเคย แต่พอมองคนอื่นที่ไม่มีการทำงาน หรือคนพิการที่พยายามทำงานสู้ชีวิต เลยได้คิดว่าเรามีครบทุกอย่าง ก็เลยเลิกท้อ ตอนนี่สิ่งที่กำลังพยายามทำอยู่คือฝึกภาษาเพื่อเล่นมุกกับชาวต่างชาติ เพราะอยากสร้างเสียงหัวเราะให้กับชาวต่างชาติด้วยเช่นกัน

“ท่านอาจจะคิดในใจว่านี่ฉันขึ้นรถผัดคันหรือเปล่า ต้องขอภัยที่มุกเยอะ อยากให้ท่านมีความสุขกับเสียงหัวเราะ ท่านมีความสุข ผมก็มีความสุขไปด้วย” นั่นคือคำพูดท้ายๆ สุดที่เขาเอ่ยกับทุกคนบนรถ บางทีเงินแค่เพียง 20 บาท กับค่าบริการรถนำเที่ยว มันก็คุ้มนะ กับการแลกเสียงหัวเราะ

และซื้อความสุขกลับบ้าน ○

โปรเจกต์ใหม่ของก้อง หนูโว

ปัจจุบันมีดารานักร้องนักแสดงเกิดขึ้นมากมาย หลายคนเกิดมาประเดี๋ยวเดียวยังไม่ทันจะจำชื่อได้ก็หายไปเสียแล้ว การจะมีผู้ที่เป็นทั้งนักร้องนักแสดงที่สามารถยืนหยัดอยู่บนเวทีแบบที่ดังไม่เสื่อมคลายได้เป็นสิบๆปีนั้น เรียกได้ว่ามีจำนวนไม่มากเลยทีเดียว และตลอด 20 กว่าปีที่ผ่านมา สหรัถ สังคปรีชา หรือ ก้อง นูโวชายผู้ถือกำเนิดบนเวทีนักร้องและนักร้องรุ่นแรกๆ ที่ควบเวทีไปเป็นนักแสดงด้วย จากวันนั้นจนถึงวันนี้ก็ยังมีแฟนๆที่ยังเฝ้ารอผลงานของเขาคนนี้อย่างต่อเนื่องมา ทั้งงานเพลงและงานแสดง แต่ใครจะรู้เลยว่าเขากำลังจะมีโปรเจกต์จะผันตัวไปเป็นอะไรอีก มาสนับสนุนกันเถิดครับ

มูม: ตัวตนของ ก้อง สหรัถ เป็นคนยังไง

ก็เป็นคนเรียบง่ายนะครับ ชอบเล่นดนตรี แล้วก็เป็นคนใช้ชีวิตเรียบง่าย ทานง่าย อยู่ง่าย

มูม: ตอนนี้มีนักร้องนักแสดงหน้าใหม่เข้าวงการมาเรื่อยๆ เดี่ยวนี้จะเน้นสไตล์เกาหลี คุณคิดยังไงกับหน้าตาหล่อแบบไทยๆ ของตัวเอง ภูมิใจมากเลย เพราะว่าเราเป็นคนไทย ภูมิใจมาก แล้วก็ผมเป็นคนไทย 100% แล้วผมก็รักประเทศไทย เรายังรู้สึกที่เราเป็นไทย เรายังเป็นแบบของเรา เป็นแบบไทย แล้วก็คนยอมรับในแบบของเราก็พอแล้ว ทำไมเราต้องไปเป็นแบบอื่น หรือว่าต้องพยายามไปเป็นแบบนู่นแบบนั้น ซึ่งมันไม่ใช่เรา เราเป็นเราแล้วคนยอมรับนี่ โห (เน้นเสียง) เป็นเรื่องที่น่ายินดีมาก

มูม: ใต้ออลในวงการนักแสดงของคุณเป็นใคร

ป้า ส. อาสนจินดา ผมชอบบทสัมภาษณ์แกอยู่ตอนหนึ่งเคยไปอ่านเจอ ประมาณว่าเขานัดเราให้มาถึงกองถ่ายตอนแปดโมงทำงานถึงสองทุ่ม พอเราไปถึงแปดโมงจริงๆ กลับไปถ่ายนู่นตอนสิบเอ็ดโมง บางคนก็โวย อ้าว ทำไมไม่นัดมาซักสิบโมงครึ่ง แต่ป้า ส. แกบอก ว่า ก็เขาจ้างเรามาแปดโมงถึงสองทุ่ม เขาจะใช้เราก็ไม่ว่าได้ เพราะฉะนั้นเราไม่ต้องบ่น เหมือนคุณทำงานออฟฟิศ เขาบอกให้คุณมาเข้างานแปดโมงแล้วก็เลิกหกโมงเย็น แต่เขาจะให้งานคุณตอนสิบโมง ตอนบ่ายสาม ตอนเที่ยงครึ่ง อะไรก็ได้ใจ (หัวเราะ) ผมรู้สึกว่า มันเป็นคำพูดที่แบบว่าแมนมาก เพราะนี่คืออาชีพของเรา คือเราได้รับปากแล้วว่าจะมาเล่นละครเรื่องนี้จนจบ คุณจะถ่ายกันกี่เดือนก็อะไรก็ได้ไปเถอะ คุณให้คำจ้างผมเท่านี้ ผมก็เล่นให้คุณหนึ่งเรื่อง จนจบสมบูรณ์ตามบททั้งหมดที่มี แต่มันจะกี่โมงถึงกี่โมง ไม่ต้องไปสนใจ เรารับเข้ามาแล้ว เราทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด มันเป็นคำกล่าวที่มันมีความรับผิดชอบสูงมาก แล้วมันเท่มาก

มูม: ทางด้านการแสดงยังมีบทไหนอีกบ้างที่คิดว่าอยากจะเล่น

บทที่มันดีแต่ชีวิต ผมประทับใจหนังอยู่เรื่องหนึ่งคือเรื่อง “ทองพูนโคกโพ” เป็นเรื่องชีวิตของแท็กซี่คนหนึ่งซึ่งเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพฯ แล้วก็ถูกหลอกจนโดนจับเข้าคุกไป ผมรู้สึกว่าพอมาดูแล้วมันก็ได้แง่คิดของการใช้ชีวิตว่า มนุษย์มันมีอีกหลายๆ ล้วนชีวิตที่เหนือกว่า ลำบากกว่าเรา มันทำให้ดูแล้วรู้สึกที่เรามีความสุขสบายอยู่แล้ว มันทำให้เรารู้สึกพอ รู้สึกเย็นลงได้ บางคนก็รู้สึกว่าหมียังไม่พอซั๊กที ยังดิ้นรนชวนชวายเป็นแต่พอเรามองชีวิตคนเหล่านี้ เรารู้สึกว่ามันมีคนลำบากกว่าเราเยอะ กินได้ นอนหลับ ร่างกายไม่เจ็บป่วย ครบ 32 ประการ มันก็มีความสุขที่สุดแล้วนะ

มูม: ที่พูดมานี้มีข้อคิดดีๆ หลายอย่างเลย คิดว่าตัวเองเป็นคนธรรมดาธรรมดาไหม

ไม่มากครับ แต่ว่าเข้าใจในธรรมะ แต่ก็ไม่ถึงกับไปปฏิบัติธรรมหรือนั่งสมาธิ หรือนั่งวิปัสสนาอะไรจริงจังมากมาย

มูม: จังคิดยังไงกับพระพุทธศาสนาในสังคมปัจจุบัน

มันก็มีทั้งดีแล้วก็ไม่ดีปะปนกันไปนะผมว่า ชาวไม่ตีกิโยะ ชาวที่พระสงฆ์ไปทำนู่นนี่นั่นไม่ดี เสื่อมเสียศาสนากิโยะ แต่เรื่องราวดีๆ ก็เกิดขึ้นโยะ ผมว่ามันก็เป็นเรื่องธรรมชาตินะ ยังไงมันก็ต้องมีทั้งดีและไม่ดีปะปนกันไป

มูม: ปัจจุบันสื่อธรรมะเกิดขึ้นโยะมาก คิดว่าสื่อตรงนี้ช่วยอะไรคนในสังคมได้บ้าง

ก็อย่างน้อยก็ขัดเกลาคใจได้โยะนะผมว่า คนที่เขาอาจจะมึนงงใจที่มัวหม่นอยู่ มึนงงใจที่ยังหาทางออกไม่เจอให้กับชีวิต ยังมีทุกข์ ยังมีรักโลกโกรธหลง ยังมีอิจฉาริษยา ยังมีอาฆาตแค้น ถ้าเขาได้มีโอกาสอ่านหนังสือธรรมะโยะๆ ใช้อารมณ์ต่างๆ เหล่านั้นมันก็น่าจะเป็นอะไรที่เบาบางลง ค่อยๆ หายลงไปได้ สิ่งเหล่านั้นมันก็เกิดขึ้นกับตัวผมเองด้วย เมื่อก่อนผมก็ยังเป็นมนุษย์ธรรมดาเนี่ยแหละ มีรักโลกโกรธหลงอยู่ แต่ว่าพอเราได้อ่านหนังสือเหล่านั้นขึ้นบ่อยๆ มันก็ค่อยๆ ขัดเกลาคใจทำให้อารมณ์ต่างๆ ของเราก็จะกดลงให้มันหายได้เร็วขึ้น

มูม: คุณแทบไม่มีข่าวคราวเสียหายในวงการบันเทิงเลย มีวิธีการวางตัวยังไงให้เป็นแบบอย่างที่ดี

ก็อย่าไปทำไม่ดีสิครับ (หัวเราะ) ก็แค่ว่าเราก็ไม่ทำอะไรที่มันไม่ถูกไม่ต้องก็แค่นั้นเอง ถ้าเราไม่ไปทำมันก็ไม่เกิด ถ้าเราไม่ทำมันก็ไม่เกิดผล เราก็ไม่ได้ดำเนินชีวิตอยู่คนเดียว สิ่งที่สำคัญที่สุดคือเราต้องมีเพื่อนร่วมงาน เราต้องมีความเคารพกับผู้ร่วมงาน ให้เกียรติทุกๆ คนที่ร่วมงานกับเรา พอเรามีความรักความเคารพให้กับคนรอบข้าง คนรอบข้างก็จะมีความรู้สึกดีๆ แบบที่เราให้เขากลับมา แล้วมันก็จะขยายวงออกไปสู่วงกว้างในที่สุด จะออกไปสู่กลุ่ม ออกไปสู่ชุมชน ออกไปสู่สังคม เสียงตอบกลับมาก็จะเป็นเรื่องที่ดีกลับมาหาเรา แต่มันต้องเริ่มจากเราส่งกระแสดีๆ ออกไปให้เขาก่อน

มูม: ทำงานวงการนี้ก็เจอกับคนหลายประเภท เวลามีคนทำให้โมโหรับมือกับมันยังไง

ต้องทำความเข้าใจก่อนว่าทำไมเขาถึงทำกับเราแบบนี้ ทุกอย่างมันต้องมีสาเหตุ ถ้าผมเดินผ่านผู้ชายคนหนึ่ง ผมได้ยินเขาบ่นทาทา โห เนี่ยเหวอพระเอก ไม่เห็นหล่อเลย แม่่งตูดใหญ่ชิบหายเลย ถ้าสมมติเราไม่มีสติ เราไม่ควบคุม หันไปมึงด่ากูเหวอ มึงไม่รู้เหวอกูเป็นใคร เขาอาจจะมึนงงชั๊คนึงมากระที่บเรา แต่ถ้าเรามีสติเราหันกลับมาคิด เอ๊ะ ทำไมพูดกับเราอย่างนี้ หนึ่งเขาอาจจะไม่ได้อยู่ตรงที่เราอยู่ เขาอาจจะอิจฉาริษยาหมั่นไส้เรา หรือเพื่อนผู้หญิงที่เขากำลังจีบอยู่คลั่งไคล้เรา ถ้าเราทำความเข้าใจซะ เราก็จะรู้สึกว่ามันไม่เป็นไร เราอยู่ตรงนี้นั้นก็ต้องมีทั้งคนรักคนเกลียด เราก็เมตตาเขาไป อวยพรเขาด้วยซ้ำไปว่า เออ วันนึงขอให้แก่หล่ออย่างขั้นก็แล้วกัน แกจะได้ไม่ต้องคอยอิจฉาฉัน หรือคิดว่าวันหนึ่งขอให้ได้ตีนะ คิดอย่างนี้ดีกว่า เขาก็จะได้ความเย็นๆ จากเราไป เจอกันคราวหน้าเขาก็ไม่โกรธ ไม่เง้ากับเราอีก ผลออก เขาก็จะรู้สึก โห อิตานี้ใจเย็นจังเลย ด่ายังงี้ก็ไม่โกรธ เพียงแต่เราเข้าใจเท่านั้นเอง เรามีสติ คิดก่อนคิดๆ ก่อนว่าเหตุมันมาจากอะไร

มูม: ถ้าไม่ใช่เพราะคำว่า “คนของประชาชน” หรือวันนี้คุณยังไม่ได้เป็นดาราไม่ได้เป็นนักดนตรีที่โด่งดังแบบนี้ จะใจเย็นได้อย่างนี้ไหม ก็มีส่วนะ อาจจะมีส่วที่เราเป็นตรงนี้ด้วย ทำให้เราต้องเป็นคนใจเย็น แล้วก็ผมได้อ่านหนังสือพระอย่างทีบอก หนังสือพระก็ขัดเกลาคทำให้เราเป็นคนมีเหตุผลมีสติ เราจะไปมีเรื่องกับเขาทำไม มีไปเราก็มีแต่เสีย สมมติว่าต้องต่อยตีกัน เขาอาจจะหยิบไม้หน้าสามมา

ฟาดหน้าเราตาแตกเป้ง ไปถ่ายละครไม่ได้ไปเดือนหนึ่ง เล่นคอนเสิร์ตไม่ได้ไปอีกสิบคอนเสิร์ต ใครเสียหายมากกว่ากัน อะไรเหล่านี้คือมีสติเป็นตัวกำหนด พอเรามีสติ คิดได้ มันก็ไม่โกรธ รู้สึกว่าช่างมันเถอะ แทนที่จะไปมีเรื่องมีราว เรื่องนั้นมันก็จะผ่านไป ไม่มีใครเจ็บตัว ไม่มีใครเสียหาย เพียงแค่เราหยุด มีสติแล้วก็อภัย แล้วก็หาเหตุว่าทำไมเขาถึงเป็นคนอย่างนี้แล้วก็จบ

มูม: กว่าจะนิ่งได้เหมือนทุกวันนี้ ผ่านการใจร้อนมาก่อนหรือเปล่า

อ้อ แนนอน ผมว่าทุกคนก็มีหมดแหละ ใจร้อน จะมากจะน้อยแค่นั้นเอง ผู้ชายนะ มันก็ต้องมีความ มีลูกโมโห หนูนี้นั้น ก็ต้องหนังสือธรรมะอีกแหละ ก็เป็นอะไรที่ทำให้เราเย็นลง มีคุณพ่อด้วยคอยสอนคอยให้หนังสือ แล้วก็ยังมีสิ่งรอบข้าง อาจจะมีสิ่งดีๆ อะไรบางอย่างที่คอยเตือนผมอยู่ก็ได้ อะไรอย่างนี้ มันทำให้เรามีสติ สตินี้แหละสำคัญที่สุด

มูม: ผลงานล่าสุดกับ GTH เป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องผีและวิญญาณ ในส่วนตัวแล้วเชื่อเรื่องพวกนี้ไหม

เชื่อแนนอน (เน้นเสียง) 100% ได้ มันไม่ใช่เรื่องโกหก ถ้าเราทำความเข้าใจกับมัน เราก็จะรู้สึกว่ามันก็คือเรื่องจริง ผีคืออะไร ผีก็คือวิญญาณเร่ร่อนที่ไม่มีร่างที่ตายก่อนกำหนด สมมติว่านาย ก ต้องตายตอนอายุ 80 ดันมาถูกรถชน accident ตายไปตอน 60 ก็เหลืออายุขัย 20 ปี ก็ต้องเป็นวิญญาณเร่ร่อนเพราะไม่มีร่าง ไม่มีบอดี้ บอดี้พังไปแล้ว ก็กลายเป็นวิญญาณเร่ร่อน ก็เรียกว่าผีก็แค่นั้นเอง แต่เนี่ยสิ่งที่เขามาพยายามให้เราเห็น พยายามที่จะบอกอะไรก็ตาม คือเขามาขอส่วนบุญ เป็นผีเป็นวิญญาณมันทำบุญไม่ได้ พอทำบุญไม่ได้ก็ไม่ได้ไปเกิดซะที ก็ต้องรอไปอีกยี่สิบปี ก็เร่ร่อนมันอยู่ลำบาก เลยพยายามมาปรากฏตัวให้เราเห็น เขาก็มาขอส่วนบุญ เราก็ทำบุญให้เขา อธิษฐานจิตให้เขาไป เออ เรามาทำบุญให้แล้วนะ อย่ามาให้เราเห็น เราไม่ชอบ เรากลัว หรืออะไรก็บอกไป แต่เราจะทำบุญให้ เขาก็หายไปเอง

มูม: พูดแบบนี้เหมือนเคยเห็น

เคยสัมผัสได้ บ่อยๆ เคยเห็นเพื่อนบางที่ผีเข้า คุยๆ อยู่ด้วยกัน พูดกันคนละภาษา พูดภาษาอะไรก็ไม่รู้ ฟังไม่รู้เรื่อง ก็เคยถึงขั้นจะทะเลาะกัน เอ๊ย มึงจะเอาyingกับเพื่อนกู อะไรอย่างนี้ ก็รู้สึกว่าที่มีประโยชน์ อย่างเดียวเลยนะที่รู้สึกรู้ว่าเป็นทางที่ดีที่สุดคือเมตตา ทุกสิ่งทุกอย่างสงบลงได้ด้วยคำว่าเมตตา เราก็อธิษฐานจิตบอกเขาไปดีๆ ว่าอย่ามาทำอะไรเพื่อนเราเลย เราสัญญาว่าเราจะทำบุญให้ เขาก็ calm down เขาก็เย็นลง เพราะจริงๆ สิ่งที่เขาต้องการก็คือบุญ เรายังมีพลังจิตมีอำนาจจิตอยู่เหนือเขาเยอะ เขาเป็นแค่วิญญาณเร่ร่อน เรายังเป็นวิญญาณที่มีบอดี้อยู่ เรายังปฏิบัติธรรมได้ เรายังทำบุญได้ เรายังสวดมนต์ได้ เรายังทำทุกอย่างได้ ฟังธรรมได้ อยู่กับพระ ไปทำบุญกับพระได้ เรายังมีพลังมีอำนาจเหนือเขาเยอะแยะ ถ้าเขามาเขาเป็นผีมาให้เห็น ก็อธิษฐานจิตแผ่เมตตา สวดมนต์แผ่เมตตาไป ทุกอย่างเคลียร์ ไม่ใช่เรื่องน่ากลัวเลยเพียงแค่เราเข้าใจแค่นั้นเอง เขามาเขาก็อยากได้บุญ คือเขาเหมือนคนที่น่าสงสารนะ สมมติเราไม่มองเป็นผี เขาก็เหมือนคน คนจนที่ผอมแห้งแรงน้อย อดโซมาแล้วก็มาขอข้าวกินอะไรอย่างนี้ มันคืออย่างนั้นแหละ เพียงแต่เราก็ให้ข้าวไป ให้บุญไป อะไรอย่างนี้ เขาก็จะ โอ้โฮ ขอบคุณมาก

มูม: ปกติทำบุญบ่อยไหม

มีโอกาaskก็ทำ นึกขึ้นได้ก็ทำ

ผมคงอึดตัวในหลายๆ จุดมากแล้ว ตอนนี้อยากจะ
ช่วยเหลือคนด้อยโอกาสมากกว่า

มูม: คิดว่าหลักสำคัญในการดำเนินชีวิตคืออะไร

คิดดี ทำดี ก็ได้ดี ต้องคิดดีก่อน คิดอย่างแรกคือคิดให้มันเป็นกุศล อย่าไปคิดอะไรให้มันเป็นคำว่าคิดร้ายคิดไม่ดี คิดจะโกง คิดจะเอาเปรียบ คิดจะเอาแต่ได้ ใช้ความคิดเหล่านี้ต้องเอาออกไปก่อน คิดดี คิดอยากให้คนอื่นได้ดี อยากให้คนอื่นมีความสุข คิดบวกแล้วก็ทำดีประพฤติดี พอมีสองอย่างนี้บวกกันมันก็เท่ากับได้ดี คือคิดดีทำดีก็เท่ากับได้ดี แต่เราต้องมั่นใจก่อนว่าใช้ความคิดเรามันดีจริงๆ นะ ไม่ใช่ปากเราบอกว่าดีแต่การกระทำอีกเรื่องนึง อันนี้ก็ไม่มีประโยชน์

มูม: มีอะไรที่อยากจะทำแต่ยังไม่ได้ทำ

ถามว่าตอนนี้อยากทำอะไร ผมคงอึดตัวในหลายๆ จุดมากแล้ว ตอนนี้อยากจะช่วยเหลือคนด้อยโอกาสมากกว่า

มูม: อย่างเช่น

อะไรก็ได้ เวลาที่มีมูลนิธิหรือกิจกรรมอะไรต่างๆ ที่เป็นเรื่องของการช่วยเหลือ ช่วยเหลือสตรี ช่วยเหลือคนจน ช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง อะไรก็ตาม เราารู้สึกอยากจะทำตรงนั้น เพราะว่ามันรู้สึกในชีวิตเรามันอึดตัวละ มันรู้สึกว่ามันเพียงพอละ มันน่าจะเป็นเรื่องของการแบ่งปันแล้วก็ช่วยเหลือคนอื่นบ้าง เป็นการเก็บบุญบ้าง เวลาเรามีทุกอย่างจนพอแล้ว เราก็สะสมบุญบ้าง สะสมบุญ สะสมความสุข เพื่อที่จะได้มีความสุขต่อไปอีก

มูม: เคยบวชหรือยัง

ยังไม่เคยเลยครับ

มูม: มีโปรเจกต์จะบวชไหม

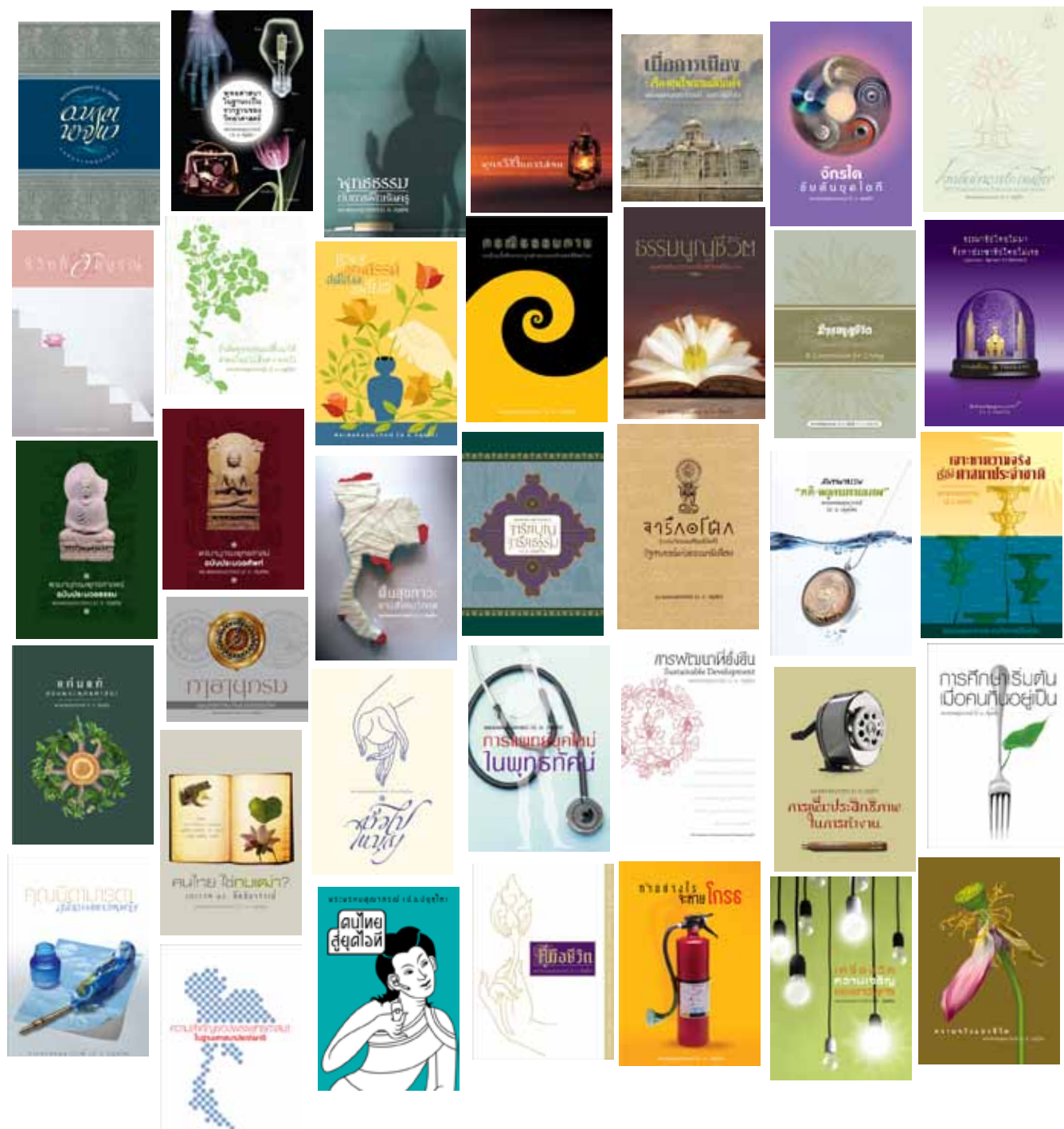
มีครับ มีความคิดว่าชาตินี้คงต้องบวช แต่ว่าจะเมื่อไหร่ยังไม่รู้ เพราะว่าคือตอนนี้งานมันค่อนข้างยุ่งมาก งานมันแน่นมาก ยังไม่ทราบบว่าเมื่อไหร่ แต่ก็คงจะต้องได้รู้สพระธรรม ได้รู้สัมผัสการเป็นพระ ได้บวชสักที ได้ไปวิปัสสนาจริงๆ มีพระดีๆ บวชให้ จะจังหวัดไหนก็ได้จะวัดอะไรก็คงไม่สำคัญ สำคัญตรงที่ว่าขอให้ได้บวช แล้วก็บวชกับพระดีๆ วัดดีๆ ที่ไม่มีเรื่องธุรกิจเข้ามาเกี่ยว อะไรอย่างนี้ ☺

ชวน
กินเหล้า =

ไม่ยากแข่งเพื่อน อย่าชวนกินเหล้า

เลิกเหล้า โทร.1413

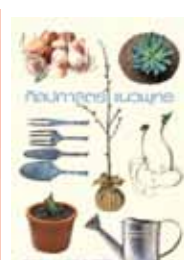
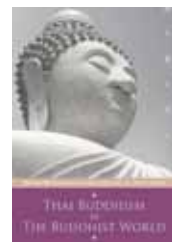

72 ปี

พระพรหมคุณาภรณ์

ในมวลคำสอนของพระพุทธเจ้านั้น พระองค์ให้ความสำคัญกับการหาภักตยานมิตรมากเป็นลำดับต้นๆ โดยได้เน้นย้ำจนถึงขนาดที่ว่า หากไม่พบภักตยานมิตรที่ดีกว่าหรือพอๆ กับตัวเอง ก็ควรเดินทางท่องเที่ยวไปในโลกคนเดียว ไม่ควรจะต้องยอมไปคบคนพาล เพราะไม่อย่างนั้นจะถูกดึงให้ตกต่ำลงได้

แม้แต่ตัวพระพุทธเจ้าเอง ท่านก็ได้วางบทบาทของตัวเองเป็นภักตยานมิตร ที่คอยสอนคอยแนะนำให้คนพ้นทุกข์ด้วยตัวเอง ทั้งนั้น ซึ่งท่านได้ให้เครดิตกับผู้ที่เดินตามและเห็นตามว่า ท่านเหล่านั้นปฏิบัติเองจึงพ้นเอง ท่านแค่ชี้แนะแนวทางเท่านั้น

“มুম” ฉบับนี้มีโอกาสได้ยกย่องครูบาอาจารย์ท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นที่เคารพของชาวพุทธในไทยและในต่างประเทศ ท่านได้รับรางวัลและตำแหน่งในระดับโลกมาหลายอย่างทั้งในและต่างประเทศ เช่น การได้รับรางวัลตำแหน่ง ตรีปิฎกอาจารย์ (อาจารย์ผู้แตกฉานในพระไตรปิฎก) จากสถาบันนวนาลันทา ประเทศอินเดีย หรือ การได้รับรางวัลการศึกษาเพื่อสันติภาพ จากองค์การยูเนสโก ท่านก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับรางวัลเหล่านั้นเท่ากับผู้ที่ตรงหน้าของท่านเลย

ชื่อของอาจารย์ท่านนี้คือ **ท่านเจ้าคุณพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต)** พระนักปราชญ์ผู้ถูกโรคร้ายรุมเร้ามาตั้งแต่เด็ก จนถึงปัจจุบัน ท่านมีอายุครบรอบ 72 ปีแล้ว โดยกว่า 50 ปี ในการทำหน้าที่ของการเป็น “ครู” และอีก 60 ปี ในการเดินตามหลักการใช้ชีวิตของพระพุทธเจ้า ซึ่งพระพุทธเจ้าได้วางหลักแห่งการเป็นครูไว้ 7 ประการ ซึ่งสามารถนำมาเทียบกับท่านเจ้าคุณอาจารย์ได้ดังนี้

ปิโย (ปิ – โย) แปลว่า น่ารัก

ถึงแม้ท่านจะเป็นพระผู้ใหญ่ที่มีสมณศักดิ์เป็นถึงรองสมเด็จพระสังฆราช แต่ท่านก็ไม่เคยถือตัวเลย หากลูกศิษย์มีข้อสงสัยแม้ในประการเล็กๆ ท่านก็จะตอบทุกคำถาม ตอบจนหายสงสัย แม้ว่าท่านจะเคยตอบไปแล้วหลายต่อหลายครั้งในหนังสือ ท่านก็ไม่เคยบอกให้ใครไปหาคำตอบเอาจากหนังสือเล่มที่ท่านเคยตอบไว้ แต่ท่านกลับตอบด้วยความเต็มใจทุกครั้ง เพื่อให้ผู้ถามได้รับคำตอบที่ชัดเจนที่สุด โดยที่ท่านไม่ถือตัวที่สุด แม้จะต้องละจากงานที่ท่านกำลังเร่งทำอยู่ก็ตาม

ความน่ารักของท่านอีกประการหนึ่งก็คือ ท่านไม่เคยลืมคนเลย ท่านอาจจะลืมคนที่พบหน้ากันบ้าง แต่ท่านไม่เคยลืมคนที่มอบบทบาทกับชีวิตท่านเลย เช่น ครั้งหนึ่งอาจารย์ ส.ศิวรักษ์ หนึ่งในภักตยานมิตรของท่านครบรอบ ท่านได้ให้สัมภาษณ์ไว้ด้วยว่า การเกิดขึ้นของหนังสือ “พุทธธรรม” (หนังสือที่ถือเป็นคัมภีร์หลักเล่มหนึ่งในการใช้เป็นแบบศึกษาของคณะสงฆ์ไทยทุกวันนี้) เกิดขึ้นเพราะอาจารย์ ส.ศิวรักษ์ นิมนต์ให้เขียนเรื่องพุทธอภิปรายลงในหนังสือสังคมศาสตร์ปริทัศน์ โดยคนนิมนต์คงจะให้เขียนเพียงไม่กี่หน้า แต่ท่านดันไปเขียนถึงสองร้อยกว่าหน้า จึงต้องพิมพ์แยกออกมาต่างหาก จนปัจจุบันหนังสือเล่มนี้ถูกขยายความทำให้ชัดเจนแล้วอยู่ที่ 1145 หน้า

ครุ (คะ – ฐ) แปลว่า นำเคารพ

การวางตัวของท่านเจ้าคุณเป็นที่เคารพของผู้คนโดยทั่วไปอยู่แล้ว จริยวัตรของท่านก็ไม่ได้เป็นไปอย่างเสแสร้ง คือไม่ได้เครื่องขริบแต่เป็นกันเอง เมื่อมีคนมาเยี่ยมเวลาท่านเจ็บปวดจากการป่วยไข้ ถึงท่านจะบอกว่าท่านป่วยแต่ท่านก็ยังอดทนรับแขกต่อไปโดยไม่แสดงอาการเจ็บป่วยให้เห็นเลย ให้ความรู้สึกอบอุ่นใจแก่ผู้เข้าใกล้เป็นอย่างมาก จนบางทีนึกว่าท่านไม่ได้ป่วยมาก แต่ที่แท้จริงแล้วท่านแทบจะพุงตัวเองไม่ไหวแล้ว

หากใครเคยไปงานบวชที่วัดญาณเวศกวันโดยมีท่านเจ้าคุณเป็นอุปัชฌาย์แล้วละก็ คงจะสังเกตเห็นได้ว่าท่านนั่งพับเพียบอยู่นิ่งๆตลอด 5-6 ชั่วโมงแห่งการบวชนั้น โดยไม่ได้แสดงอาการเมื่อยแต่อย่างใดเลย ทำให้ท่านดูน่าเคารพเป็นอย่างมาก

ภาวนีโย (พา - - นี - โย) แปลว่า นำเจริญใจ หรือ นำยกย่อง

ครั้งหนึ่งท่านเจ้าคุณอาจารย์เดินเข้ามาร่วมฟังปาฏิโมกข์ (ศีล 227 ข้อของพระ) พร้อมกับแจ้งให้กับที่ประชุมทราบว่าคุณต้องอาบัติหนักอย่างหนึ่งชื่อว่า “สังฆาติเสส” จากการที่มีแพทย์ผู้หนึ่งมาตรวจอาการของท่าน และมาแตะตัวท่าน ท่านจึงมาแจ้งสงฆ์และของอยู่กรรม (ถูกลงโทษโดยการถูกขับออกจากหมู่ชั่วคราว) ซึ่งการอยู่กรรมนั้นหากมีการทำสังฆกรรม ท่านก็ต้องไปนั่งอยู่ท้ายสุดหลังพระบวรใหม่ด้วย ซึ่งการที่พระผู้ใหญ่มีสมณศักดิ์เป็นถึงรองสมเด็จพระสังฆราชได้ออกมาแสดงเป็นตัวอย่างให้พระใหม่ได้เห็นนั้น เป็นที่น่ายกย่องยิ่งนัก

วัดตา จะ (วัด - ตา - จะ) แปลว่า รู้จักพูด รู้จักชี้แจงให้เข้าใจ

นอกเหนือไปจากการแสดงธรรมที่เป็นหลักแล้ว ท่านก็เป็นผู้ที่ยกตัวอย่างมาอธิบายอย่างเห็นได้ชัดเจนเดียวกัน เช่น ครั้งหนึ่งมีพระใหม่ที่กำลังสับสนไปปรึกษาท่านเรื่องการสึก โดยพระใหม่ท่านนั้นก็อยากจะสึกแต่ในขณะเดียวกันก็อยากจะไม่สึก จึงได้ไปถามท่านเจ้าคุณโดยถามท่านว่า “ท่านเจ้าคุณกับพระมาตั้งแต่เล็กๆ ไม่เคยคิดจะสึกบ้างเลยหรือ” ท่านก็ยิ้มๆ แล้วตอบกลับมามีว่า “เคยสิหลายครั้งด้วย แต่ไม่ได้คิดทุกวัน” จากนั้นท่านก็อธิบายต่อไปว่า การที่คนเราจะลงมือทำอะไรสักอย่างนั้น มักจะผ่านการคิดถึงการกระทำนั้นมาแล้วหลายครั้งบ่อยๆ เช่น คนที่สึกก็ต้องคิดเรื่องสึกทุกวัน สึกแล้วจะไปไหน จะทำอะไร ต่างๆ นานา บ่อยๆ จนใจมันอยู่ไม่ได้เอง ท่านบอกว่าท่านคิดบ้างแต่ไม่ได้คิดทุกวัน คิดเรื่องงานมากกว่าและท่านเห็นประโยชน์ในงานที่ท่านทำด้วย พอทำไปเรื่อยๆ เวลานานก็ล่วงเลยผ่านไปจนถึงวันนี้ ท่านยังมีพูดเล่นกลับมาด้วยเหมือนกันว่ามันก็แค่ไม่ได้คิดเท่านั้น

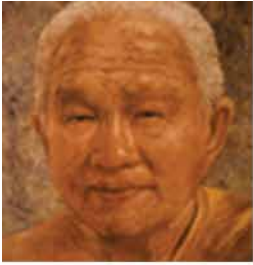
วจนิกขโม (วะ- จะ-นิก- ขะ- โม) แปลว่า เป็นผู้อดทนต่อถ้อยคำ

หลายต่อหลายครั้งที่มีการปะทะกันทางอารมณ์ของพระในวัดบ้าง ญาติโยมในวัดบ้าง เมื่อมีใครมาไว้วางใจหรือบ่นให้ท่านฟัง ท่านก็ตั้งใจรับฟัง โดยไม่ได้ด่วนตัดสินอะไร แต่เมื่อท่านฟังจบแล้วท่านจะถามเสมอว่า “จบหรือยัง” เมื่อบอกว่าจบแล้ว ท่านก็จะแนะนำวิธีที่จะแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างละเอียดใจเดียว อย่างเช่น ครั้งหนึ่งมีพระไม่เข้าใจกันภายในวัด ถกเถียงกันเรื่องของพระวินัย โดยพยายามจะหาเหตุผลมาสนับสนุนความคิดของแต่ละฝ่ายเอง สุดท้ายก็มีพระรูปอื่นที่ยืนอยู่ระหว่างกลางต้องการจะจบประเด็นเรื่องนี้ได้ไปปรึกษาท่าน โดยเล่าสถานการณ์ความขัดแย้งให้ท่านฟัง ท่านก็รับฟังแต่โดยดี บางทีก็แสดงความรู้สึกเห็นใจให้ปรากฏด้วย จนเมื่อเล่าเรื่องจบ ท่านก็อธิบายไปตามความเป็นจริงตามหลักที่พระพุทธเจ้าได้วางไว้อย่างกระจ่างชัด โดยยกที่มาของข้อมูลให้เห็นด้วย และเมื่ออธิบายจบแล้ว ท่านก็กลับมาถามพระรูปที่ขึ้นไปถามนั้นว่า “แล้วตัวท่านล่ะ รู้สึกอย่างไร” เป็นเหตุให้พระที่ขึ้นไปถามต้องถูกใจกลับมาคิดใหม่ว่า เราลืมนะวัจจิตของตัวเองไปเนิ่นา ทำให้เดือดร้อนทุกข์ใจได้ขนาดนี้

คัมภีร์ญจ กถัง กัตตา (คำ-พี-รัน-จะ กะ-ถัง กัต- ตา) แปลว่า สามารถอธิบายในเรื่องยุ่งยากลึกซึ้งให้เข้าใจได้

หากลองให้ผู้ที่ยังไม่เคยรู้จักท่าน ไม่เคยอ่านหนังสือท่าน หรือไม่เคยฟังธรรมจากท่าน เดาวิธีการสอนของท่าน คงจะเดาถูกได้ยากมาก เพราะการอธิบายเรื่องต่างๆ ให้ผู้ฟังเข้าใจนั้น ท่านเล่นยกเอาเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องในประวัติศาสตร์ คัมภีร์ทุกฉบับที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นเล็กน้อยแค่ไหน หากข้อมูลนั้นได้ถูกยอมรับกันในระดับโลกแล้ว (บางทีท่านก็จะเอาอันที่ไม่ชัดเจนมาแสดงให้เห็นด้วยว่าไม่ชัดเจนยิ่งๆ) ท่านก็จะเอามาแสดงให้เห็นว่าที่ชัดเจนที่สุดเป็นอย่างไร

ฉะนั้นเวลาท่านอธิบายอะไรบางอย่าง อาจจะใช้เวลาเนิ่นานบ้าง แต่รับรองว่ากระจ่างจนแทบไม่มีอะไรให้ถามต่อเลยเช่น

เดียวกัน เช่น การอธิบายเรื่องความสำคัญของวันมาฆบูชาในปีหนึ่งซึ่งใกล้กับวันวาเลนไทน์ ท่านก็เริ่มจากการเล่าประวัติความเป็นมาของวันสำคัญต่างๆ จนไปถึงเหตุการณ์สำคัญที่วันวาเลนไทน์ถูกปลดออกจากปฏิทินของคริสตจักร จากนั้นอธิบายตำนานวันวาเลนไทน์ต่อ ทั้งพิธีกรรมความเชื่อจนถึงข้อมูลความเป็นจริงนั้น ให้ผู้ฟังตั้งคำถามตามมาเรื่อยๆ จนเมื่อท่านแสดงธรรมจบแล้ว คำถามที่ถูกตั้งไว้ในใจก็หมดไปด้วย เพราะท่านเล่นแสดงธรรมกว้างไกลจะไม่เหลือพื้นที่ให้ถามต่อเลยทีเดียว หากจะให้ถามต่อไปจนได้ ผู้ถามก็คนจะถามต่อไปอย่างมีนัยว่า ท่านจำได้ยังไง ไปค้นหาข้อมูลมาจากไหน มากกว่าจะถามแย้ง

โน จัฏฐาเน นิโยชเย (โน-จัต-ถา-เน นิ-โย-ชะ-เย) แปลว่า ไม่แนะนำในเรื่องไม่สมควร หรือ เสื่อมเสีย

ที่วัดญาณเวศกวันนั้น เคยมีการตีความพระวินัยของพระไม่เหมือนกันอยู่หลายครั้ง ซึ่งในแต่ละครั้งก็จะมีคนค้นคว้าหาข้อมูลมาสนับสนุนของตัวเองเสียส่วนใหญ่ โดยท่านเจ้าคุณก็ไม่ได้เข้าไปร่วมวงฟังพระเถียงกันแต่อย่างใด แต่ท่านปล่อยให้ขบกันจนเกือบสิ้นสุด เรียกว่ายอรั้งกันได้หลายส่วนแล้ว เหลือแต่ส่วนที่เป็นการตีความเท่านั้น ซึ่งแต่ละฝ่ายก็ยืนยันความคิดของตนอยู่นั่นเอง ท่านก็จะเข้ามามีบทบาทโดยการสอนว่า หากไม่แน่ใจอะไรขอให้ตีความข้างเคร่งไว้ก่อน เพราะหากตีความด้านสบายแล้ว มันจะหย่อนลงไปได้อย่างไร

และด้วยเหตุแห่งหลัก 7 ประการนี้เอง ผู้ที่ได้ศึกษางานของท่าน จริยวัตรของท่านจึงเป็นผู้ที่มีโชคดี ที่ว่ามีโชคดีนั้นก็เพราะว่า ท่านเป็นกัลยาณมิตรที่ดีนั่นเอง ฉะนั้นในวาระครบรอบของท่านเจ้าคุณอาจารย์ ในฐานะลูกศิษย์ของท่านจึงขอนำเรื่องราวของท่านมาแบ่งปันให้ผู้อ่านได้ร่วมกันเรียนรู้และเลียนแบบต่อไป ๐

บอ. 2077/2552

อยู่กับน้ำ...ทุกวันของชีวิต
น้ำดื่มสะอาด น้ำดื่มสิงห์

VS. พื้นที่แลกเปลี่ยนมุมมองระหว่างพระกับโยมในศตวรรษที่ 21

VS

นัยนา
สุภาพิ๊ง

ศีลธรรม
กับการทำแท้ง
เข้ากันไม่ได้
จริงหรือ?

ภิกขุณี
ธัมมนันทา

จากเหตุการณ์ช่วงปีใหม่ที่ผ่านมามีข่าวเรื่องการพบศพเด็กทารก 2002 ศพในวัด ซึ่งมาจากการทำแท้งเถื่อนทั้งสิ้น และที่ยังไม่รู้จำนวนอีกเป็นอันมากทั่วประเทศ ทำให้คนในสังคมไทยเริ่มตระหนักว่าการทำแท้งเถื่อนไม่ได้เกิดขึ้นเพียงปิละรายสองราย หากแต่เกิดขึ้นปิละเป็นหมื่นเป็นแสนราย ทำให้เกิดการถกเถียงเรื่องวิถีทางแก้ต่าง ๆ ขึ้นมา “กฎหมายการทำแท้งเสรี” ก็เป็นประเด็นหนึ่งที่ถูกกล่าวถึงค่อนข้างมากในอินเทอร์เน็ต ฉะนั้น Vs. ฉบับนี้ เราจึงเชิญ อาจารย์นัยนา สุภาพิง อดีตกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ต่อสู้เพื่อสิทธิสตรี และการออกกฎหมายเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้หญิง มาสนทนาแลกเปลี่ยนกับ ภิภุณิธรมนันทา หรือ หลวงแม่ (วัตรทรงธรรมกัลยาณี) อดีตเป็น รศ.ดร.ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์ พระผู้หญิงที่มีบทบาทเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่ผู้หญิงมีทุกข์มากมายในสังคมไทย ในหัวข้อของกฎหมายทำแท้งเสรีนั้นสมควรมีหรือไม่อย่างไร

นัยนา: กฎหมายมองว่าการทำแท้งเป็นเรื่องของการทำผิดกฎหมาย แล้วก็นึกว่าเป็นเรื่องที่ต้องมีโทษทางอาญา เหมือนกับการไปลักทรัพย์ ไปทำร้ายร่างกาย ไปฆ่าคนตาย แล้วก็โทษทางอาญานี้ก็เป็นโทษที่เอาผิดกับตัวผู้หญิงที่เป็นคนตั้งท้อง แล้วก็ไปทำแท้งหรือไปยุติการตั้งครรภ์ว่ามีเจตนาที่จะฆ่า

หลวงแม่: ด้วยเหตุอะไรก็ตาม การทำแท้งผิดตามกฎหมาย ตอนนี้อยู่คิดว่าการทำแท้งผิดตามกฎหมาย มันมาจากฐานความคิดอะไร ใช่ไหมคะ มันมาจากฐานความคิดว่าสังคมนี้เป็นสังคมพุทธวิปัสณา เพราะว่าทางฝ่ายสิทธิมนุษยชนจะบอกว่า ทางฝ่ายเฟมินิสต์เขาจะอ้างว่ามันเป็นตัวตนของผู้หญิง เขามีสิทธิที่จะทำอะไรก็ได้กับตัวตนของเขา

นัยนา: คิดว่ามาจากตรงนั้นนะคะ คือมาจากมุมมองที่มองว่าการทำแท้งคือการฆ่า เพราะว่าสังคมพุทธ การฆ่าสัตว์ตัดชีวิตก็ถือว่าเป็นบาป เป็นเรื่องที่ไม่ดีศีลธรรม อันนี้กฎหมายก็มีที่มาจากวัฒนธรรมประเพณี ศีลธรรมและความเชื่อทางศาสนา เพราะฉะนั้นการกำหนดโทษทางอาญาไว้สำหรับเรื่องการทำแท้ง อาจจะมีที่มาตรงนี้ด้วย

หลวงแม่: ในทางศาสนาเราจะต้องเป็นกรรมๆ ไปนะคะ สมมติว่าถูกกระทำถูกข่มขืนอันนั้นเป็นหนึ่งเรื่องนะ แต่เรื่องของการทำแท้งคือการฆ่า เราจะคิดชื่อๆ อย่างนี้คะ ศาสนาพุทธจะมองชื่อๆ อย่างนี้ ว่าการทำแท้งก็คือการทำ “ปาณาติบาต” เป็นการผิดศีลข้อหนึ่ง ที่นี้หลายคนพยายามจะโยงว่ากับผู้หญิงคนนั้นถูกข่มขืนมา สมควรในการที่จะทำแท้ง ประเด็นอย่างนี้ทางศาสนามองว่าต้องแยกเป็น 2 วาระ การถูกข่มขืนเป็นอีกหนึ่งเรื่อง แต่ประเด็นเรื่องการทำแท้งถูกนี้ ตรงนี้เป็นเรื่องของ การฆ่า โดยพิจารณาว่ามันจะมียอดประกอบ 5 ตัว ที่จะทำให้ศีลขาดนะคะ หนึ่งสัตว์นั้นมีชีวิต สองเรารู้ว่าสัตว์นั้นมีชีวิต สามเรามีเจตนาฆ่า สี่ละเลยมือ ห้าสัตว์นั้นตาย ที่นี้ทางการแพทย์อนุญาตให้ทำแท้งในกรณีแบบไหนบ้างคะ

นัยนา: ในกรณีที่ปัญหาสุขภาพของตัวแม่ แล้วก็ในกรณีที่ผู้หญิงถูกข่มขืนแล้วก็ตั้งท้องขึ้นมา แต่ในความเป็นจริงเรื่องการข่มขืนแล้วตั้งท้องอนุญาตให้ทำแท้งได้ ก็ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่กฎหมายเขียนเอาไว้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เลยอยากจะตั้งข้อสงสัยว่าการกำหนดกฎหมายในเรื่องการทำแท้งนั้น เป็นการกำหนดกฎหมายที่มันถูกกำหนดขึ้นมาจากมุมมองของผู้ชาย ผู้ชายเป็นคนเขียน แต่ว่าเรื่องของการทำแท้งเป็นเรื่องของอีกเพศ ซึ่งต้องการมุมมองที่ทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์อันนี้ ทั้งมุมมองจากเพศหญิงแล้วก็เพศชาย ซึ่งได้รับผลกระทบด้วยกันทั้งสองฝ่าย ดังนั้นเวลาที่เรากล่าวถึงกันในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ จึงจำเป็นอย่างยิ่งเลยนะคะ ที่จะต้องให้ผู้หญิงที่เป็นเจ้าของปัญหาหรือคนที่ได้รับผลกระทบ เข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะสะท้อนว่าเขาได้รับผลกระทบอย่างไรบ้าง ในการที่จะกำหนดกติกาหรือกำหนดกฎเกณฑ์ ว่าเราควรจะกำหนดหรือการกระทำใดสมควรจะรับโทษอย่างไร เพราะฉะนั้นที่ผ่านมาบางที่เราเขียนกฎหมายจากมุมมองของวัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อ หรือศาสนา โดยที่หลงลืมความเป็นจริงของชีวิตไปว่า คนที่ได้รับผลกระทบน่าจะได้มีส่วนร่วมในการที่จะให้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจว่า กติกาเรื่องนี้ควรจะกำหนดอย่างไรจึงจะสมเหตุสมผลแล้วก็ปฏิบัติได้จริง

หลวงแม่: ปัญหาหนึ่งที่มันไม่ใช่ปัญหากฎหมาย แต่เป็นปัญหาในภาคปฏิบัตินะคะ ก็คือถ้าผู้หญิงคนนั้นเขาเชื่อว่าการทำแท้งผิด ไม่ใช่ผิดกฎหมาย ผิดทางศีลธรรม เขาไม่สามารถที่จะฆ่าลูกเขาได้ แต่ที่นี้เขาที่ตัดสินใจที่จะเอาลูกไว้ พอตัดสินใจที่จะเอาลูกไว้ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือหนึ่งเขาต้องพักการศึกษาถ้าหากกำลังเรียน แล้วสำหรับคนที่ตั้งท้องในลักษณะนี้ที่เรียกว่าท้องไม่พึงประสงค์ ไม่ได้เกิดขึ้นกับคนที่ไม่มีการศึกษาเท่านั้น แม้กระทั่งนักศึกษาปริญญาโทก็มี จะจัดการอย่างไรกับเด็กที่พ่อแม่ไม่สามารถจะเลี้ยงได้ ท้องไม่พึงประสงค์แต่เขาไม่ต้องการทำแท้ง

คำถามที่ถามทางศาสนาและ
ทางฝ่ายรัฐบาลก็คือว่า ในกรณี
ที่เขาอยากจะเชื่อฟังศาสนา
อยากจะเชื่อฟังกฎหมาย
ไม่ทำแท้ง แล้วเรามีกลไกอะไร
ที่จะช่วยเขาบ้าง

ในขณะที่กฎหมายก็จะเอาผิดว่าถ้าเธอทำแท้งฉันจะจับเธอ ผิดกฎหมาย แต่ถ้าจะเอาลูกไว้มันมีความซับซ้อนอะไรต่อเนือง ซึ่งทั้งพ่อแม่ของผู้หญิงเองก็ไมยอมรับผิดชอบร่วม ทั้งตัวบทกฎหมาย องค์การทางรัฐก็ไม่ได้มีกลไกที่จะช่วยผู้หญิงพวกนี้ เพราะฉะนั้นบางครั้งเมื่อผู้หญิงตัดสินใจทำแท้ง เขาจะละเมิดศีล ผิดทั้งเงื่อนไขทางศาสนาผิดทางกฎหมาย แต่บางครั้งเขาคิดว่านั่นคือการที่เขาไม่เมตตาต่อชีวิตที่จะเกิดมานะ เพราะว่าชีวิตที่จะเกิดมาถ้ามันไม่ได้มีการดูแลอะไรเลย เราก็จะนำเอาชีวิตมาทนทุกข์ทรมาน เพราะฉะนั้นเราต้องพิจารณาปัญหาในแง่ของความเป็นจริงว่า ถ้าเขาไม่ทำแท้งเราจะช่วยอะไรเขาได้ไหม คำถามที่ถามทางศาสนาและทางฝ่ายรัฐบาลก็คือว่า ในกรณีที่เขาอยากจะเชื่อฟังศาสนา อยากจะเชื่อฟังกฎหมาย ไม่ทำแท้ง แล้วเรามีกลไกอะไรที่จะช่วยเขาบ้าง case อย่างนี้มีเยอะมาก

นัยนา: คำว่าแท้งเสรีจริงๆ แล้วพวกเราที่ทำงานในกลุ่มเรื่องสิทธิ เราไม่อยากจะให้ใช้คำนี้ เพราะเราคิดว่าทำให้เกิดความเข้าใจที่ผิด แล้วก็ในความเข้าใจในคำๆ นี้ มันทำให้คนฟังรู้สึกว่าการทำแท้งเป็นเสรีภาพจริงๆ แล้วไม่มีผู้หญิงคนไหนอยากจะทำแท้ง มันไม่ใช่เป็นสิ่งที่จะตัดสินใจ หรือเป็นความต้องการพื้นฐานที่จะทำได้ง่ายๆ ผู้หญิงทุกคนที่นึกถึงเรื่องการทำแท้งต้องเผชิญกับความทุกข์แสนสาหัส ในขณะที่ศีลธรรม ศาสนา กฎหมาย ก็กระหน่ำซ้ำเติมผู้หญิง มันจะมีทางที่ผ่อนคลายนิดๆ บ้างใหม่ ที่จะมีทางเลือกให้กับผู้หญิงที่พลาดแล้วเลือกที่จะไม่ทำแท้ง เรามองว่าสิ่งที่เราเสนอไม่ใช่กฎหมายให้ทำแท้งเสรี แต่เป็นกฎหมายที่จะต้องคลี่คลายหรือมีทางเลือก เพราะว่าถ้าไม่มีทางเลือกให้กับเขาเลย เขาก็อาจจะต้องไปเลือกลงใต้ดินแล้วก็ไปใช้การทำแท้งเถื่อน เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้เป็นข้อเรียกร้องของกลุ่มสิทธิมนุษยชน ไม่ว่าท่านพุทธทาสกิติ หรือว่าท่านประยุทธิ์กิติ ท่านเคยพูดถึงเรื่องนี้เอาไว้ว่ามันเป็นบาป บาปกับบุญมันเป็นเรื่องเฉพาะตัวใช่ไหมคะ คือผู้หญิงที่เขาเลือกที่จะทำแท้ง แล้วก็เขารู้สึกผิดบาปในตัว มันก็เป็นเรื่องที่เหมือนกับว่าเขาได้เลือกแล้ว ทำให้ทวนคิดถึงคดีๆ หนึ่งคือ ผู้หญิงที่เขาไม่ลูกอ่อนแล้วไปขโมยขาลาเปาในห้าง เขาทำผิดศีลก็คือว่าเขาไปลักทรัพย์ แล้วตำรวจก็จับได้ แต่ด้วยการกับตำรวจเลือกที่จะไม่ฟ้องคดีเขา คือพูดง่ายๆ ว่าตำรวจและอัยการเห็นใจว่าลูกไม่มีกิน แม่ก็ทำด้วยสัญชาตญาณ คุณธรรม จริยธรรม ของความเป็นแม่ เรื่องของการทำแท้งนี้ก็เหมือนกัน ไม่มีใครที่จะมีความสุขกับการทำแท้งอยู่แล้ว มันเป็นเรื่องของความทุกข์ระทมแล้วก็การเผชิญกันทั้งสังคม วัฒนธรรม อะไรต่างๆ ที่ประณามหยามเหยียดจนไม่มีทางเลือก ดังนั้นเมื่อเขาเลือกที่จะทำแท้งแล้วก็บาป เสรีแล้วไฉ่ความรู้สึกที่ผิดอยู่ในใจ มันก็เป็นเรื่องที่ผู้หญิงคนนั้นเขาก็ควรจะจะต้องมีสิทธิในการตัดสินใจแล้วก็ยอมรับด้วยตัวเขาเอง เรื่องนี้เคยมีคุณหมอถามด้วยว่าบาปหรือไม่บาป กับการทำที่เราให้คำปรึกษา เพราะว่าถ้าเราไม่ให้คำปรึกษา เขาก็จะไปหาทางเลือกที่จะทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย เราก็ต้องให้คำปรึกษาให้เขาชัดเจนกับตัวเองก่อนว่า ที่ว่าไม่มีทางเลือกนั้นจริงหรือเปล่า ถ้ามี 1,2,3,4,5 แบบนี้ ยังอาจจะทำแท้งอยู่ใหม่ ซึ่งเราก็พบว่ามากกว่า 50 % ที่เขาก็เลือกที่จะไม่ทำแท้งแล้ว เพราะพบทางเลือกมากขึ้น แต่ว่าหลังจากให้ข้อมูลทั้งหมดแล้วยังจะเลือกจะไปทำแท้ง เราก็ต้องหาคุณหมอที่ปลอดภัยให้ คุณหมอที่เราไปขอคำปรึกษาก็จะบอกว่า การที่เราช่วยให้เขาทำแท้งคือการฆ่าด้วย คุณหมอหรือพยาบาลหรือแม้แต่เราซึ่งเป็นคนแนะนำที่ไปหาเขาก็อาจจะบาปด้วย

หลวงแม่: คือถ้าหมอแนะนำว่าไปตรงนี้จะปลอดภัยหมอก็มีผิดนะ ในความรู้สึกของหลวงแม่นะคะ ในฐานะที่เป็นพระ มีผิด แต่ยังมีผิดน้อยกว่าเวลาที่เราปล่อยให้เขาไป เราดูตายนะ ปล่อยให้เขาไปทำเอง รู้ว่าไฉ่ case อย่างนี้เขาต้องไปทำแท้งแน่ๆ แล้วเราก็ปล่อยให้เขาไปในความรู้สึกที่ดูตาย มันก็เป็นผิดในกรณีที่เราดูตาย แต่ถ้าหากว่าเราทำในกรณีแรก ก็คือแนะนำให้เขาไปทำแท้งที่ปลอดภัย เรามีส่วนร่วมกับการทำแท้งนั้น แต่ว่าความผิดจะน้อยกว่า ก็ถือว่าเป็นบาป ก็ยังเป็นความมัวหมองในใจ อันนี้เราปฏิเสธไม่ได้นะคะ เป็นความมัวหมองในใจ

นัยนา: แต่ว่าหลังจากที่เราได้แลกเปลี่ยนกันกับคุณหมอ แล้วนัยนาเองก็มีส่วนที่จะให้คำแนะนำปรึกษากับผู้หญิงที่ตั้งท้องไม่พร้อมมามากมาย เราก็พบว่าในขณะที่เราได้ให้ข้อมูล เราคิดว่าเราได้ทำบุญเหมือนกันนะคะ

หลวงแม่: จริงๆ แล้วเราก็ให้ข้อมูลหนึ่งสองสามสัปดาห์ แต่ว่าเขาเป็นคนตัดสินใจเอง ใช่ไหมคะ

นัยนา: ค่ะ

หลวงแม่: เพราะอย่างนั้นจะบอกว่าจะต้องมีส่วนกับการทำแท้งของเขาก็ไม่ถูกนักนะ เพราะว่าขึ้นประตู่ให้เขามันมีตัวเลือกอย่างนี้ แล้วให้ตัดสินใจดูว่าในบริบทชีวิตของเธอจะเหมาะกับตรงไหน คือถ้าเราทำด้วยความเมตตาที่จะช่วยเหลือเขา ให้เขาออกมาจากกองทุกข์ คิดว่าน่าจะเป็นงานของเรา

นัยนา: แล้วก็ตรงนี้กฎหมายกับศาสนาต่างกันตรงนี้นะคะ คือว่ากฎหมายดูการกระทำแล้วก็ดูที่ผลของการกระทำ

“ผู้หญิงทุกคนที่นึกถึงเรื่องการทำแท้งต้อง
เผชิญกับความทุกข์แสนสาหัส การทำแท้ง
เป็นความทุกข์ทั้งทางกายและทางใจ ในขณะที่
ศีลธรรม ศาสนา กฎหมาย ก็กระหน่ำซ้ำเติม

หลวงแม่: ศาสนาดูที่เจตนามากกว่า

นัยนา: ใช่ แล้วก็ดูที่กุศลจิต ตรงที่ว่าจริง ๆ แล้วเรามีกุศลจิต มีจิตใจที่ดี ที่อยากจะมีเมตตา ที่อยากจะช่วยเหลือ ที่อยากจะทำให้พ้นทุกข์ ที่อยากจะเยียวยา เพราะฉะนั้นก็เลยเหมือนกับว่า ถ้าจะพูดไปแล้วเมื่อก็ยกตัวอย่างเรื่องชาลาเปานะคะหลวงแม่

หลวงแม่: เขาคิดขโมยจริงๆ แหะ แต่คิดขโมยเพื่อที่จะเอามาเลี้ยงชีวิตนี้ ใช่ไหมคะ

นัยนา: ในแง่ของกุศลจิตนี้ ไม่น่าจะบาปเลยนะคะ

หลวงแม่: เขาขโมยไม่เป็นกุศลค่ะ แต่ว่าเขาเอาไปทำอะไร เขามีความรับผิดชอบที่จะต้องเลี้ยงปากน้อยๆ

นัยนา: ก็ยังงี้ก็ต้องผิดอยู่

หลวงแม่: ยังผิดอยู่ เป็นอกุศล มันเกิดจากอกุศลจิต

นัยนา: ที่ไปเอาของคนอื่น ที่ไม่ได้อนุญาต

หลวงแม่: ค่ะ

นัยนา: เพราะฉะนั้นก็เป็นอย่างที่หลวงแม่ยกตัวอย่าง เรื่องของข่มขืนกับเรื่องทำแท้งก็ต้องแยกคนละส่วน

หลวงแม่: ค่ะ แยกคนละส่วน ขโมยเป็นอกุศล แต่เอาไปเลี้ยงลูกก็เป็นกุศลที่เขารับผิดชอบต่อชีวิตลูก

นัยนา: หลวงแม่มีข้อแนะนำเกี่ยวกับความรู้สึกผิดบาปตรงนี้ไหมคะ

หลวงแม่: ในทางเถรวาทบ้านเรา เราไม่ค่อยพูดกันว่าเมื่อผู้หญิงทำแท้งแล้วเราทำยังไงต่อนะคะ แต่ในบรรดาภิกษุณีต่างชาติ โดยเฉพาะของธิเบต เขาจะมีพิธี 4 ขั้นตอน สำหรับที่จะเยียวยาผู้หญิงที่ได้ทำแท้งไปแล้ว เยียวยาให้ได้กลับฟื้นคืนมาใช้ชีวิตที่ทุกข์น้อยลง ทุกข์มันก็ต้องทุกข์นะคะ คือวิบากกรรมที่ทำให้แท้งลูกมันยังเป็นวิบากกรรมที่ตัวเองต้องรับ แต่เราทำยังไงที่เราจะทำให้ในใจของเราทุกข์น้อยลง ก็มีการสวดภาวนา คือต้องรู้ หนึ่ง คือต้องยอมรับก่อนว่าที่เราทำนั้น เราเสียใจจริงๆ เราทำผิด และเมื่อเสียใจแล้วเรามีความรับผิดชอบต่อการกระทำของเราอย่างไร ก็จะมีช่วงของการทำความเข้าใจกับตัวเอง เยียวยารักษาจิตใจของตัวเอง แล้วทำอย่างไรที่จะให้เป็นประโยชน์ ผู้หญิงที่ทำแท้งพวกนี้น่าจะเข้ามาอยู่ในโครงการที่จะให้การศึกษากับผู้หญิงที่ท้องไม่พร้อม หรือว่าเข้ามาให้การศึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์หญิงชาย อย่างนี้จะเป็นแนวทางที่เราจะดึงเขากลับเข้ามาสู่ระบบโครงสร้างใหญ่ ที่เราจะช่วยเหลือคนอื่นได้มากขึ้น ตัวเราเองผิดไปแล้ว เราสำนึก แต่ทำอย่างไรที่จะให้การกระทำของเราเป็นบทเรียนที่จะนำไปถ่ายทอดให้คนอื่นได้ เหมือนกับเป็นการแก้ตัว แต่เป็นการแก้ตัวที่จะนำไปสู่กุศล อันนี้ก็จะเป็นการเยียวยาผู้หญิงคนนั้น

นัยนา: เรื่องบาปนี้ จริงๆ แล้วนัยนาก็เป็นพุทธศาสนิกชนนะคะ เราก็รู้สึกว่าเรื่องนี้มันก็เป็นเรื่องของศีลธรรม เรื่องของสิ่งที่เราก็กได้เติบโตมากับการที่ต้องไปทำบุญไปวัด แล้วก็รู้ว่าศีลมีอะไรบ้าง ที่เราจะต้องระมัดระวังไม่ไปประพฤติดิต ที่นี้พอเรามารู้เรื่องกฎหมาย ซึ่งอย่างที่บอกว่ากฎหมายเป็นที่มาของวัฒนธรรม ประเพณี ศีลธรรม นัยนาก็มองว่ากฎหมายที่กำหนดโทษในเรื่องคำประณัติคดี เรื่องทำแท้งคดี เป็นกฎหมายที่ยังอยู่ในบรรทัดฐานที่ไม่เป็นธรรมกับผู้หญิง เพราะว่าเป็นการเลือกปฏิบัติอยู่ เนื่องจากว่าบรรทัดฐานเรื่องเพศ มันมีวัฒนธรรมประเพณียอมรับการแสดงออกในเรื่องเพศของผู้ชายมากกว่าผู้หญิง เพราะฉะนั้นวัฒนธรรมประเพณีก็จะยอมรับการกระทำในเรื่องเพศของผู้ชาย แล้วก็ประณามหยามเหยียดการกระทำในเรื่องเพศของผู้หญิง

หลวงแม่: จริงๆ แล้วบาปมันไม่ได้เป็น concept ของพุทธนะคะ บาปเป็น concept ศาสนาคริสต์มากกว่า ในศาสนาพุทธจะพูดถึงสิ่งที่มันทำให้ใจเศร้าหมอง เป็นกุศลหรือเป็นอกุศล ผู้หญิงทุกคนที่ทำแท้งนั้นใจมันเป็นอกุศลหมดนะ ใจมันไม่สบายมันเป็นทุกข์อยู่แล้ว คือไม่ต้องมีใครมาบอกก็เป็นทุกข์อยู่แล้ว ไม่ต้องให้สังคมมาประณามหยามเหยียดมันก็เป็นทุกข์อยู่แล้ว แล้วก็การที่เขาเป็นทุกข์ ลำพังเฉพาะตัวเขามันก็มากพอแล้ว นี่เราจะเอากฎเกณฑ์ทางสังคมไปตัดสินอีก

นัยนา: บ้านเรานี้มาเคียดร้อนกันเรื่องว่าเด็กผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์อายุน้อยลงๆ แต่ว่าเรารู้สึกว่าคนที่มีความสัมพันธ์อายุน้อยหรือมากนี้ไม่ใช่ประเด็นใหญ่ๆ แต่ประเด็นที่ใหญ่กว่าคือเรื่องที่จะต้องให้มีความรู้ ในเรื่องความรับผิดชอบ แล้วมีเรื่องความเข้าใจในเรื่องเพศในทางบวกค่ะ ○

**PHOTO
BOOK**

...เก็บความสุข
ความประทับใจใส่เล่ม....

GoodPrint
Digital color press

1 เล่มก็ทำได้

โฟโต้บู๊ค ปฏิทิน หนังสือ โปรชัวร์ เมนู
นามบัตร แคตตาล็อก ประกาศนียบัตร
ภาพพิมพ์พร้อมเฟรม

รับออกแบบและผลิตงานสิ่งพิมพ์ครบวงจร
ด้วยเครื่องพิมพ์คุณภาพ

- Print on demand
- Offset print
- Inkjet indoor, outdoor

Ins. 053-408931, 053-412556

งานคุณภาพ โดย
FUJI xerox
700 Digital color press

ฟูจิซีร็อก

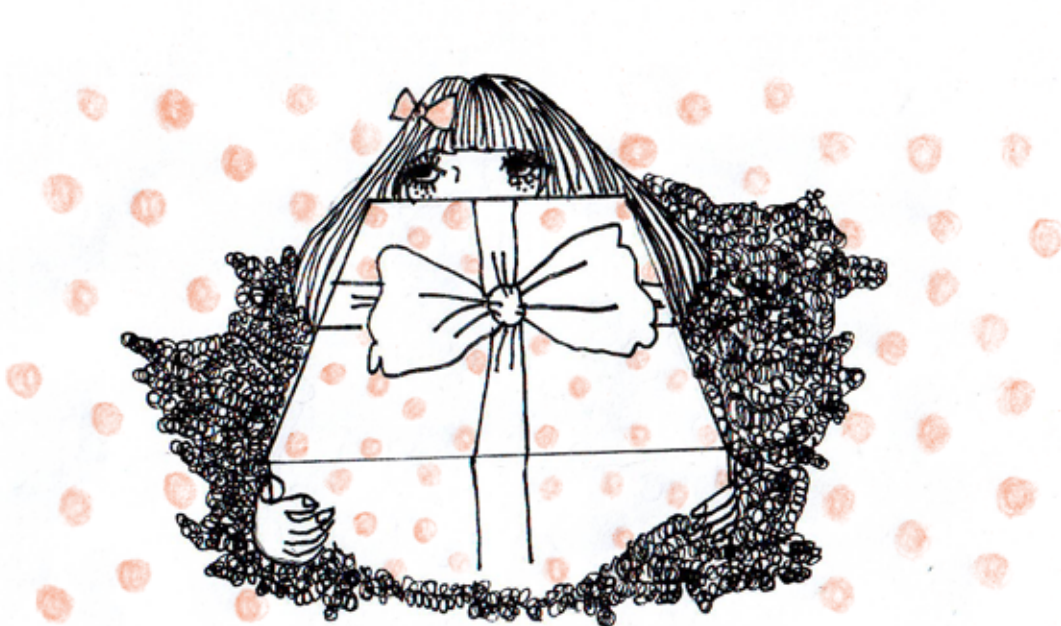

โตนเลสาบ

โตนเลสาบ ประเทศ กัมพูชา กับเด็กๆ ที่อาศัยมันเป็น
บ้าน เป็นเส้นทางการเดินทาง เป็นตลาด เป็นโรงเรียน
และ เป็นสนามเด็กเล่น ๐

เทศกาลเวียนมา ให้อะไรกันดี

ในปีหนึ่งๆ ประเทศไทยมีงานเทศกาลที่ทั้งเป็นวันหยุดและไม่หยุดเยอะแยะเต็มไปหมด ตั้งแต่งานบุญระดับท้องถิ่นข้างบ้าน จนถึงงานระดับประเทศและต่างประเทศมากมาย การเตรียมของแจก ของแลก ของแถม จึงเป็นภาพที่เห็นกันบ่อยครั้ง และหลายๆ ครั้งผู้ที่เตรียมของก็ไม่ว่าจะเตรียมอะไรให้อีกต่างหาก ฉะนั้นฉบับนี้ “มูม” มีข้อเสนอแนะดีๆ มาแบ่งปันให้ทุกคนเอาไปทดลอง “ให้” กันบ้าง

เริ่มต้นจากสิ่งที่ใครๆ ก็สามารถให้ได้ไม่ยากนัก คือการให้สิ่งของที่เป็นวัตถุต่างๆ เช่น เงินทอง ของใช้ รวมไปถึงการให้ความช่วยเหลือต่างๆ นานา ทั้งกำลังแรงกายจนไปถึงสติปัญญาทางพุทธเราเรียกการให้ของขวัญแบบนี้ว่า “อามิสทาน” ซึ่งมีผลจากการให้คือ ลดความตระหนี่ถี่เหนียวของคนให้ ปรับจิตใจให้มีความเมตตา กรุณามากขึ้น ความเห็นแก่ตัวก็ลดลง กลายเป็นคนใจกว้างมากขึ้น ไปไหนก็มีแต่คนรักคนชอบทางพุทธถือเป็นการช่วยเหลือค่าจุนผู้อื่น

การให้ในระดับที่สูงกว่านั้นก็คือการให้ธรรมะ หรือที่เรียกว่า “ธรรมทาน” หมายความว่าให้ความรู้โดยการทำตนให้เป็นแบบอย่างแห่งธรรมะ ด้วยการหมั่นฝึกฝนปฏิบัติขัดเกลาตัวเอง จนตัวเองสามารถเข้าใจในความเป็นจริงไม่ยึดติดอะไรมา ทำให้ทุกชี้อีก และเมื่อทำได้เองแล้วก็ได้แบ่งปันให้คนอื่นเข้าใจตาม เป็นการช่วยเหลือให้ผู้อื่นสามารถพึ่งตัวเองได้

และการให้แบบสุดท้ายก็คือการให้อภัย หรือ “อภัยทาน” ซึ่งเป็นการแยกออกมาจากการให้ธรรมะนี้แหละ แต่การให้อภัยนั้นทางธรรมท่านว่าเป็นการเจริญเมตตาบารมี และอุเบกขาบารมี ให้เพิ่มขึ้นไปอีก ทำให้เข้าอกเข้าใจคนอื่นว่าเขาเป็นคนเหมือนกับเรา และเขาก็มีโอกาสดลหุมิต พุดผิด ทำผิด ได้ เช่นเดียวกับเรา เพราะความรู้สึกแบบนี้เองทำให้การให้อภัยเป็นการสละ “ตัวตน” ออกไปด้วย

ฉะนั้นของขวัญครั้งใหม่ ถ้าจะให้ดี มีให้ครบสามอย่างเลยก็ได้นะจ๊ะ ๐

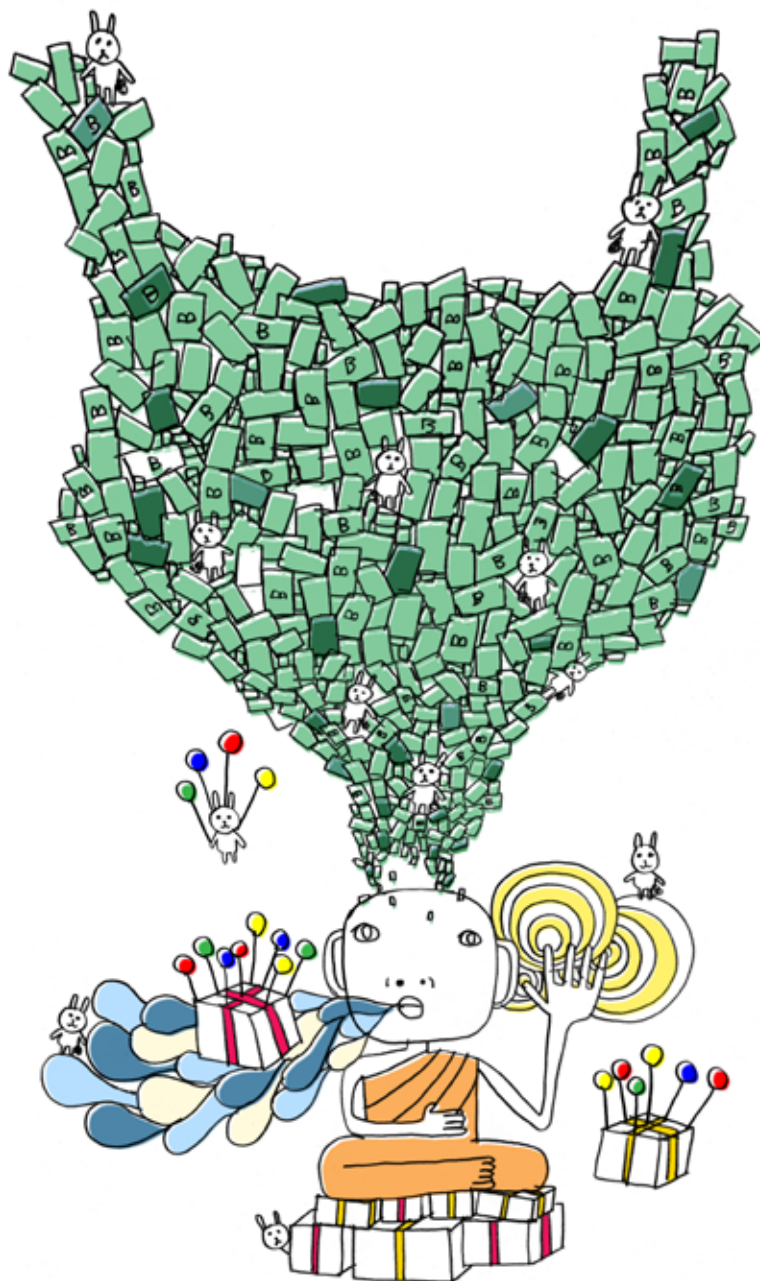

สิ่งที่เรียกว่า "อำนาจ" ลองใช้ดูๆ
มันก็ฆ่าผู้ใช้อำนาจนั่นเอง ใช้ให้มันถูกต้อง
มันก็มีประโยชน์นั้น ตามเรื่องของมัน
คนที่มีอำนาจต้องระวังที่จะใช้อำนาจ
ท่านพุทธทาส

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
โรงเรียนสอนกฎหมายแห่งมหาวิทยาลัยขอนแก่น

คดีที่ ๘ : “ความสุข”

ใกล้จะถึงวันปีใหม่แต่ละครั้ง หลายคนก็ได้แต่งตั้งดาวอ สดส. (ส่งความสุข) จากคนรู้จักที่แยกย้ายกันไปอยู่ตามทีต่างๆ เพื่อบอกเล่าความสุขที่มีให้กับคนรู้จักได้รับรู้

ส่วนในวัดเองก็เป็นปกติที่จะมีญาติโยมมาขอพรจากพระ เพื่อความเป็นสิริมงคลในช่วงปีใหม่ **“ความสุขที่แท้ไม่ได้เกิดจากเงินที่เป็นของไม่แท้ ธรรมชาติต่างหากที่เป็นของจริงแท้ ฉะนั้น พรที่ดียิ่งขึ้นอยู่กับว่าเราทำดีมากขึ้นกว่าปีที่แล้วแค่ไหนต่างหาก แล้วสิ่งดีๆ นั้นก็คือพรที่เราจะได้รับในปีต่อไป เพราะปัจจุบันดี อดีตก็จะดี อนาคตก็จะดีตามมไปด้วย”** พระอาจารย์แก้วเทศน์สอนญาติโยมอย่างนี้ประจำ

จนสามเณรน้อยก็มักจะบอกกล่าวกับโยมเวลามาขอพรจากเณรตอนบิณฑบาต **“ขอให้โยมทำดีมากๆ แล้วปัจจุบันดี อดีตก็จะดี อนาคตก็จะดีตามมไปด้วย สุข สุข ปุณฺณฺสสะ อุจฺจโย สังสมบุญจะนำความสุขมาให้ แล้วโยมทำทานก็ชื่อว่าทำบุญแล้ว แล้วชีวิตก็จะดีเอง”** ตอนทำยนี้สามเณรน้อยแอบเติมให้เพื่อให้กำลังใจแก่คนเฝ้าบิณฑบาต

จนวันหนึ่ง ก็มีผู้ชายคนหนึ่งแต่งตัวภูมิฐาน หน้าตาเกลี้ยงเกลามามอบความสุขให้สามเณรน้อยถึงในวัด

“อ้าวเณรครับ เจอพอดีเลย ผมเห็นเณรขอบให้พรโยม ช่วงปีใหม่นี้ผมมี สดส. มาฝากครับ” เขาพูดพร้อมเดินตรงเข้ามาหาสามเณรน้อยที่กำลังนั่งอ่านหนังสืออยู่ พลางยกมือไหว้แล้วยื่นซองสีขาวให้สามเณรทันที พร้อมพูดขึ้น **“แกะเลยครับเณร”**

สามเณรน้อยยังงงอยู่แต่ก็ทำตาม เพราะอยากรู้เหมือนกันว่าข้างในเป็นอะไร พอแกะเสร็จก็เห็นข้อความให้ร่วมทำบุญช่วยเหลือเด็กกำพร้า จึงอุทานขึ้นทันที **“โอโฮ โยมเล่นอย่างนี้เลยหรอ ไหนว่าของสดส. ไข่ละ เนี่ยเห็นคนมาหลอกเณรให้ทำบุญช่วยเหลือเด็กที่นี้ประจำเลย”**

“ไม่ได้หลอกนะครับ แล้วนี่ก็เป็น สดส. จริงๆ เพราะ สดส. แปลว่า ส่งความสุข แล้วพระพุทธศาสนาก็สอนว่า สุข สุข ปุณฺณฺสสะ อุจฺจโย การส่งสมบุญนำสุขมาให้ แล้วบุญก็มีการให้หรือทำทานไงครับ ผมเลยถือว่านี้เป็น สดส. ของแท้แน่นอนครับ” ผู้ชายคนนั้นอธิบายด้วยภาษาบาลีอย่างที่สามเณรน้อยชอบพูดอย่างซ้ำซาก

จนสามเณรน้อยพูดอะไรไม่ออก จึงเดินหายเข้าไปในกุฏิ ก่อนจะเดินออกมาพร้อมซองที่อัดแน่นจนพองโตอย่างเห็นได้ชัด พร้อมยื่นให้ผู้ชายคนหนึ่งที่หน้ายิ้มพร้อมกับอวยชัยให้พรเณรอย่างเต็มที่ แล้วลุกขึ้นเดินจากไปทันที

เวลาผ่านไปไม่นาน เขาก็กลับมาอีกครั้งด้วยท่าที่ไม่พอใจ **“นี่เณรใส่อะไรมานี่มีแต่เศษกระดาษ”** เขาวางซองที่เต็มไปด้วยกระดาษบนโต๊ะ

“อ้าวก็โยมอยากได้บุญ ก็นี้ไงครับ” สามเณรชี้ไปที่ซอง **“บุญอะไรมีแต่เศษกระดาษ ที่ผมให้เณรใส่คือเงินนะครับ”**

“ก็บุญจากการให้โยม เงินทองเป็นแค่สิ่งของไม่ใช่ของจริง ธรรมชาติต่างหากที่เป็นของจริง พระพุทธเจ้าบอกว่ สัพพะทานัง รัมมะทานัง ชินาติ การให้ธรรมะ (คำสอน) ชนะการให้ทั้งปวง ก็นี่เป็นกระดาษที่เณรจดจากเวลาที่เรียนธรรมะจากพระอาจารย์ นี่ถ้าไม่ใช่โยมไม่ใช่เนี่ย” สามเณรน้อยพูดอย่างมั่นใจ จนเขาไม่รู้จะพูดอะไรจึงรีบเดินจากไป

สามเณรน้อยก็ไปเล่าให้พระอาจารย์แก้วฟังอย่างภูมิในการมอบ สดส. คืนกับให้เขาคนนั้นแทนที่จะต้องเสียเงิน พระอาจารย์จึงพูดขึ้น **“ถ้าเจตนาที่เขามาให้เราเป็นการส่งความสุข (สดส.) ด้วยความบริสุทธิ์ใจละก็ เขาก็ต้องตั้งใจต่อสิ่งที่เราให้กลับ แต่ถ้าเขามาด้วยไม่บริสุทธิ์ใจ ไม่ว่าจะได้รับอะไรกลับไปก็ไม่ดีทั้งนั้น แต่ว่าครั้งต่อไปเรามีปัจจัยก็ให้เขาไปตามที่เรา มี แต่ถ้าไม่มีก็บอกว่าไม่มี แล้วถามเขาว่าเปลี่ยนเป็นช่วยอย่างอื่นได้ไหม ถ้าเขาต้องการ เราค่อยให้ดีกว่านะเณร”**

สามเณรน้อยได้แต่ตอบรับเหมือนทุกครั้ง ตั้งแต่นั้นมาเวลาโยมมาขอพรจากสามเณรน้อยก็จะได้รับพรกลับไปแบบแปลกๆ

“ความสุขอยู่ที่โยมอยากได้อะไรกลับไป อยากได้เงินหรืออยากได้ธรรมะ ถ้าอยากได้เงินก็ทำงานกันเองนะ อยากได้ธรรมะก็ทำบุญกับเณรแล้วกัน เจริญพร” ☸

20 ก.พ. 2554

Chiang Mai Toy Ride 2011

งานคาราวานมอเตอร์ไซด์การกุศลจัดขึ้นเป็นครั้งที่สี่ ขอเชิญกลุ่มนักบิดทั้งในเชียงใหม่และภูมิภาคอื่น กลุ่มผู้รักการขับขี่จักรยานยนต์ โดยมีเริ่มขบวนเดินทางจากตัวเมืองเชียงใหม่ไปยัง X-Center อ.แมริม เพื่อร่วมงานสังสรรค์บริจาคของเล่นแก่เด็กๆ รวมถึงมอบอุปกรณ์การเรียนอื่นๆ ให้แก่เด็กที่ยากไร้ สนใจติดต่อสอบถาม ศิริรัตน์ สเตรคแคน

086-919-6285 หรือ www.chiangmaitoyride.com

20

16

16 – 22 มี.ค. 2554

ค่ายเยาวชนอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ครั้งที่ 20

ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รับสมัครนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับม.ปลาย จำนวน 60 คน จากโรงเรียนในเขต 17 จังหวัดภาคเหนือ เข้าร่วมกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ณ หน่วยจัดการต้นน้ำขุนวาง อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ สามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่หมายเลข 083-7359928 (พี่เมษา) 082-3878446 (พี่กอล์ฟ) 086-1791109 (พี่แพ) หรือที่ Facebook: ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มช.

21 – 26 มี.ค. 2554

ค่ายเยาวชนอนุรักษ์สัตว์ป่าและธรรมชาติ ครั้งที่ 6

ชมรมเพื่อนสัตว์ป่า สโมสรนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รับสมัครนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 - 5 สายวิทยาศาสตร์หรือสายศิลป์ จำนวน 60 คน ทั่วประเทศ ร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ณ อุทยานแห่งชาติแม่ปิง อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน สามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ พี่แดงกวาง ประชาสัมพันธ์ โทรศัพท์

081-1703393

21

5

5 เม.ย. 2554

โครงการก้าวอย่างเส้นทางธรรม ปี 2 (พร้อมรับสมัครผู้สนใจแล้ว)

พระณอมสิงห์ สุโกสโล ประธานมูลนิธิหทัยธรรม พร้อมศิษยานุศิษย์ เตรียมออกเดินเจริญสติ ตามโครงการก้าวอย่างเส้นทางธรรมจากช่วงประตูท่าแพจังหวัดเชียงใหม่ ไปนมัสการพระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม โดยจะเริ่มเดินทางตั้งแต่วันที่ 5 เม.ย. เป็นต้นไป ระยะการเดินทางกว่า 700 กิโลเมตร ซึ่งการจาริกบุญโดยการเดินเท้าเป็นการก้าวอย่างทางธรรมตามวิถีปฏิบัติตั้งแต่ครั้งพุทธกาล เพื่อเป็นการฝึกฝนร่างกายและขัดเกลาจิตใจระหว่างการเดินทาง สนใจติดต่อสอบถาม 053-044220

[illegible]

เชียงใหม่

happy Hut 1	Toast House	ร้านอาหารโป่งแยงแอ่งดอย
happy Hut 2	ปะเก๋า	หอพักนครพิงค์ลอร์ดจ
ร้านกู	หมา อิน ซอย	ธนาคารทหารไทย จำกัด
Sweets	กาแฟสถาน	(มหาชน) ถ.ช้างเผือก
Salad Concept	hub 53	ธนาคารกรุงไทย จำกัด
แก้วก๊อ	ร้านวันวาน	(มหาชน) แมริม
café de Nimman	กาแฟโสด	ฝ่ายเบเกอรี่ (ไลเซียม)
คุณเจริญ	กินเส้น	Kru Club
มาลาเต	สวนนม (หน้า มช)	Lyceum
Seescape	Nova	สถาบันบัณฑิตวิทยา
lberry	ร้านหนังสือดวงกมล	ร้านอาหาร 32 กม.
Minimal Gallery	ร้านหนังสือสุวิวงศ์	ร้านกาแฟ วาวี (แม่สา)
Hatena	พันธทิพย์	ร้านกาแฟ วาวี
ราชดำเนิน	Bangkok Airway	(four Seasons)
คุณนายต้นสาย	(ศรีดอนชัย)	ร้านกาแฟ วาวี (แม่ใจ)
สวนนม (นิมมาน)	ร้านอาหารครัวป่าศรี	ร้านกาแฟ ดอยช้าง (แมริม)

ริมปิง super market
(กาตรวมโชค)
ห้องสมุดทุกคณะใน มข.
รติกา คลินิก
ร้านแซ่บปึก แมริม
Annie Beauty
(ศิริมิ่งคลจารย์)
Bon Café ช้างคลาน
สนามบินเชียงใหม่
วัดพระธาตุดอยสะเก็ด
ร้านเล่า
Little cook cafe
สถานีวิทยุแมริมเรดิโอ

เสียงราย

ร้านกาแฟเลือดหมู เจ็สธร
ร้านเครื่องปั้นดินเผา ดอยดินแดง
ห้องสมุดมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
Café Hub
วิทยาลัยเทคนิค เชียงราย

กรุงเทพฯ

ร้านกาแฟ คาเฟ่ ดีโอวี (กรุงเทพ)
ห้องสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
หอสมุดป๋วย อึ๊งภากรณ์
ห้องสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากร
วัดญาณเวศกวัน

Sweden

The Royal Thai Embassy, Stockholm
Thai Studies Association Sweden

ก้าว ... ก่อกรรม

ปัง ปัง ปัง ปัง ๆ ๆ .. เสียงปิ่นและท่ากระสุนสอดเข้าไปในเพิงญาคาที่ปรีชาและพวกกำลังกินข้าวกันอยู่ สัญชาติญาณเอาตัวรอดส่งให้เขากระโจนออกจากตรงนั้นอย่างรวดเร็วโดยไม่คิดจะสนใจใครว่าเป็นอย่างไรรู้ได้แต่หุ้มเทสุดแรงเกิดวิ่งไปให้ไกลที่สุดและเร็วที่สุด ไปไม่และเครื่องอาวุธยังไม่สามารถทำให้เขาช้าลงได้ในตอนนี้ แม้กระสุนจะไม่โดนสักนัดแต่สะกิดเลือดตามใบหน้าและผิวหนังส่วนแขน กระเด็นออกเป็นหยดเล็กๆ เมื่อชนเข้าอย่างจังกับพุ่มหนาม แม้จะผ่านมาได้แต่ความเจ็บปวดก็ทำให้เขาชะงักไปเหมือนกัน

แวบหนึ่งของความคิดหวนระลึกถึงยามเมื่อยังเด็ก เขาเคยทำกับดักด้วยไม้ดัก 곤ดกรอที่ปากภูหนุ แล้วรวมคว้นให้มันวิ่งออกมา แม้จะออกจากรูได้แต่หนูก็กมิดโดนบาดตามตัวหลายแผล แร่งฟุ้งเริ่มลดลงพร้อมกับเลือดที่ไหลออกมาอย่างรวดเร็วเพราะหัวใจเต้นแรงจากการวิ่งมันจึงยังสูบฉีดเลือดออกมาแรงด้วย ไปได้ไม่กี่ไกลเขาก็ตามมันเจอ เพราะมีเลือดหยดเป็นทาง บาดแผลของปรีชาขณะนี้ไม่ได้เสียหนึ่งของความเจ็บปวดที่หนูดตัวนั้นได้รับเลย แต่สิ่งหนึ่งที่เพิ่มทวีคือความกลัวที่เกาะกุมหัวใจ

ความจริงเขาวิ่งออกมานานและไกลมากแล้ว จนเหนื่อยหอบแต่ความรู้สึกบางอย่างทำให้ไม่อาจจะหยุดเดินได้ การเดินดงยามสนธยาพระอาทิตย์อัสดงอย่างนี้ มองไปทางไหนก็เหมือนกันหมด ต้นไม้ไม่มีป้ายบอกทาง ได้แต่เดินไปข้างหน้าแม้ว่าในใจนั้นกำลังนึกถึงหนูก็กที่เคยเลี้ยงไว้ตอนจับมันใส่ล่อให้มันวิ่ง แม้หนูก็กจะวิ่งแรงเร็วแค่ไหนมันก็ไม่ได้ไปไกลกว่าจุดเดิมเลย เมื่อฟ้ามืดเขายังล้มลุกคลุกคลาน ทั้งไขว่คว้าหาทางไปก็ไม่ได้ทำให้เขาสะดุดและช้าลง เขารู้สึกเหมือนตัวเองตาบอดเมื่อมองไม่เห็นทางไป ชีวิตกำลังจะไร้จุดหมายแต่ละก้าว

สาวเอาแต่เรื่องเก่าๆ มาทับถมหัวใจ เสียงของพ่อแม่กังวานขึ้นในโสตประสาท ภาพวันที่เขามีความสุขกับเพื่อนๆ ปรากฏในความคิดความรู้สึกขณะนี้เหมือนมีแต่เสียงสั่งลางจากทุกๆ คนในความทรงจำ

“ปัง” นกตื่นตกใจเสียงปิ่นบินหนีขึ้นฟ้า แต่ร่างของปรีชาล้มลงบนพื้นดิน ภาพความคิดถูกกระสุนตัดผ่าซบซายทะลุอีกข้างเหมือนปิดทิวโดยการกระชากปลัก เสียงย่าเท้าก้าวมาใกล้ๆ ร่วงที่แน่นิ่งคว่ำหน้า หยดเลือดเกาะพุ่มไม้เหมือนฝนซาใหม่ๆ หยดเลือดไหลอาบใบไม้แห้งไหลทาพื้นดินบริเวณรอบๆ ศีรษะปรีชาเหมือนน้ำป่าไหลผ่านมาเมื่อครู่ “ปัง ปัง ปัง” เสียงปิ่นทันทีกาแตกตื่นอีกครั้ง ก่อนเสียงย่าเท้าจะก้าวออกมาใกล้ขึ้นเรื่อยๆ

ถ้าเป็นภาพยนตร์ ฉากต่อไปคงตัดย้อนอดีตถึงปรีชาที่เกิดมาในครอบครัวที่อบอุ่น แต่เพราะเป็นลูกชายคนเดียวจึงถูกตามใจมาตั้งแต่เล็กๆ กระทั่งโตเป็นวัยรุ่นก็คบเพื่อนไม่ดี หนีเรียน เสพยา ทำพ่อแม่เสียใจ สร้างความเดือดร้อนให้กับคนอื่น และตัดจากไปที่บ้านสามิภรรยาคนหนึ่งกำลังจะกินข้าวในความเงียบงัน สายตาของทั้งสองมองไปที่เก้าอี้ตัวหนึ่งที่วางอยู่ ภาพเงาร่างๆ ของเด็กน้อยกำลังตักแกง น้ำแกงไหลเป็นทางตั้งแต่ถ้วยแกงจนถึงจานข้าว ก่อนจะจับตักไปจากสุดท้าย ร่างไร้วิญญาณนอนนิ่งอยู่กลางป่า แล้วตัดเป็นฉากดำตัวหนังสือขึ้น แน่นนอนว่าต้องเป็นชื่อนักแสดง ผู้กำกับ และคนที่เกี่ยวข้อง แต่จะเป็นไปได้ไหม ถ้าให้มีพุทธภาษิตขึ้นก่อนสั้นๆ ก็ได้ เช่น

กมฺมุนา วตตตี โลกิ

สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม ๐

มูลนิธิหยดธรรม ดำเนินการร่วมกันระหว่างพระและฆราวาส ในการสร้างสรรค์ให้สังคมเกิดความดีงามโดยการใช้ธรรมะในการ กล่อมเกลাজิตใจผ่านกิจกรรม การสร้างเสริมจิตอาสา สร้าง เครือข่ายอาสาสมัครชุมชนให้ตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูล เอื้อเพื่อเผื่อแผ่ มีจิตใจเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน อีกทั้งการจัด ค่ายคุณธรรมตามสถานศึกษาต่างๆ ทัณฑสถาน และชุมชนที่ สนใจ เพื่อให้เยาวชนและชุมชนมีได้ถ่ายทอดต่อไปยังคนรอบข้าง

ไม่เพียงเท่านั้น ทางมูลนิธิหยดธรรมยังดำเนินงานในเรื่องของการ จัดอบรมกรรมฐานและปฏิบัติธรรม สำหรับผู้สนใจ เพื่อสุขภาพะ ของบุคคลและองค์กรวม อีกทั้งการสร้างสรรค์สื่อธรรมะในรูปแบบ ต่าง ๆ รวมทั้งนิตยสารที่ท่านถืออยู่นี้ เพื่อที่จะได้ถ่ายทอดและ เผยแผ่ธรรมะออกไปในวงกว้าง

ทั้งนี้ ในทุกกิจกรรมที่ทางมูลนิธิได้ดำเนินการ รวมทั้งสื่อต่างๆ ที่ทางมูลนิธิได้จัดทำและเผยแพร่เป็นไปเพื่อการสาธารณะกุศล โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้นจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม ทางมูลนิธิ ดำเนินกิจกรรมผ่านน้ำใจของท่านผู้มีจิตศรัทธา ที่หวังจะให้ สังคมของเราเกิดความดีงาม ท่านผู้มีจิตศรัทธาท่านใดต้องการ สนับสนุนการทำงานของมูลนิธิ และร่วมเครือข่ายหยดธรรม สามารถติดต่อได้ที่ prataa@dhammadrops.org กรณี ประสงค์สนับสนุนทุนในการดำเนินกิจการของมูลนิธิ สามารถ สนับสนุนได้โดยการโอนเงินมาที่ ...

มูลนิธิหยดธรรม

ชื่อบัญชี มูลนิธิหยดธรรม

ธนาคารไทยพาณิชย์

สาขามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

หมายเลขบัญชี 667-2-69064-3

ธนาคารกสิกรไทย

สาขาย่อยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

หมายเลขบัญชี 557-2-03369-6

โปรดแจ้งการสนับสนุนโดยส่งหลักฐานการโอนเงินมาที่ โทร 083 – 5169 - 888 หรือ prataa@dhammadrops.org เพื่อที่ทางมูลนิธิสามารถออกอนุโมทนาบัตรได้ถูกต้อง

รู้แม่ รู้ชนะ รู้ภัย
มีสปีริต มีแกรนด์สปอร์ต

บริษัท แกรนด์สปอร์ต กรุ๊ป จำกัด 26,28 ซ.รามคำแหง 65 ถ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240 โทร : 0-2318-3000

www.grandsport.com